PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 12
ГРУДЕНЬ
1985

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

Рік XXV ГРУДЕНЬ 1985 Ч. 12

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 12 DECEMBER, 1985 VOL. XXV

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$12.00
Передплата до інших країн	12.00
Поодиноке число	1.20

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$12.00
Subscription in other countries	12.00
Single copy	1.20

Address:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

В цьому числі:

Мих. Лавренко — Лицареві Крут ... 1
— На закінчення ювілейного року ... 1
Д-р Орест Буйняк — Батьки, діти та українська школа 1
Т. Горохович — Приготовляймось зустрічати Різдво Христове ... 5
С. Степанюк — Онтарійська Філія Українського Музею Союзу Українок ... 6
М. Цьона і М. Кінащук — Звіт Крайового З'їзду Союзу Українок ... 7
Ухвали З'їзду Союзу Українок ... 10
Т. Горохович — „Дещо з нашого історичного досвіду" 11
Приклад жертвенности ... 14
Joint Statement to U.N. ... 15
Museum Receives University Colection ... 16
Exhibition Schedule ... 16
Нашим Дітям ... 18
Федер. уряд — Багатокультурність Канади ... 19
З нагоди дня уродин П. Мельник ... 20
Звернення ... 21
Ювілейні привіти ... 22
Громадська і родинна хроніка ... 23
Квіти незабутнім ... 27
Різдвяні приписи ... 30
Зміст 26-го річника ... 31

НА ОБКЛАДИНЦІ — Карпатський краєвид

НЕОБХІДНЕ ДЛЯ ШКОЛИ

Український виховальний співанник для дітей

СВІТАНОК

Видання Української Двомовної Асоціяції в Едмонтоні.
З нотами і рисунками.
Видано на гарному папері,
в тверд. обкладинці, стор. 115.

Ціна: $7.50

Замовляйте в Союзі Українок Канади на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже четверте видання про вишивки і стіби англійською мовою. Багато ілюстровано, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторінок друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $12.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

На закінчення Ювілейного Року

Рік 1985-тий позначився у нас кількома замітнішими подіями, які залишають за собою значні сліди, залишають нові відкриті сторінки для впису прийдешнім дням нашої історії... Рік Української Молоді і Рік Української Родини озвались широким відгомоном на Крайовому З'їзді складовух організацій СУС і у 17-му Соборі УГПЦеркви та продовжувались у провінційних з'їздах складових організацій у В а н к у в е рі, Едмонтоні, Реджайні, Давфині і Лонґ Бренчу (Торонто). Ювілейний Рік журналу „Промінь" проходив в активній, рухливій праці святкувань та відзначувань.

Цим числом закінчуємо ювілейні святкування 25-ліття журналу. Привіти і побажання, що друкувалися на його сторінках, святкування по відділах відповідними програмами, пожертви, що їх складали читачі і організації на продовження його дальшої праці говорять самі за себе.

Ці відзначування Ювілейного Року журналу по відділах Союзу проходили без окремих закликів чи упімнень. Саме членство Союзу Українок якось спонтанно захопилося роковинами 25-ліття своєї преси. Ювілейний Рік журналу дав нагоду членству і читачам з власної ініціятиви висловити свою думку про журнал, надати йому значення для потреб організації і взагалі всякої громадської активности, оцінити вартість свого рідного друкованого слова. Це не часто трапляється в нашому громадському житті.

І не тільки саме членство виносить позитивну думку та вітає журнал — сьогодні наспів саме в час лист-привіт від сестричної організації з далекої Аргентини, Організації Українок „Відродження", якого вітаємо і ділимося ним з нашими читачками.

Буенос Айрес, 5 листопада 1985

Шановна Редакціє Журналу „ПРОМІНЬ"

Дорогі Пані!

Організація Українок „Відродження" в Аргентині щиро й сердечно вітає Редакцію журналу „Промінь" з нагоди його 25-літнього Ювілею. Деякі членкині нашої Організації є передплатниці того цінного Журналу і тоді ми також користаємо з матеріялів і щасливі, що духово з'єднані з Вами, хоч віддаль поважна. Щасливі та горді ,що українці розкидані по всіх континентах спільно воюємо за ті самі бажання і мету, звільнення України.

„Промінь відзеркалює Вашу творчу, постійну, ідейну працю, відповідальну та виховну, таку необхідну для нового покоління.

Засилаєм щ и р і ґратуляції та признання Редакційній Колеґії, а особливо вітаємо Редакторку пані Наталю Когуську за її плідну та жертвенну працю впродовж чверть століття та що її бажання наповнити журнал любов'ю до України, до свого народу, Церкви та рідної мови, здійснюються без сумніву.

Щасти Вам Боже, надалі ще кращих успіхів для більшого розвитку Вашого журналу та Організації.

Радіємо, разом з Вами, бо Ваші здобутки підносять і нас на дусі та підбадьо-

---

Мих. Лавренко

ЛИЦАРЕВІ КРУТ

Панасові Стеценкові

І, щоніч сон — неначе на покуту.
І ти блідий, чорнявий і струнký;;
Зовсім такий, як ми ішли на Крути
У наш славетний нещасливий бій.

А ми з тобою, взявшися за руки,
Несемо в річку нові ятірі.
А ліс в обличчя пахощами чука,
І нам чубами граються вітри.

Не раз ми так по ягоди ходили,
Чи по гриби... О, де дитинства час!..
На все життя зостав лиш образ милий,
Бо у бою ти рано так погас.

Хто міг тоді нам долю угадати,
Що ти поляжеш славно у бою...
Мені ж впаде на долю — поховати
Тебе в бою . . . і матір ще твою.

І, хоч вона — давно на кладовищі —
Твою могилу я квітчав не раз;
Любов до тебе лютий бій не знищив —
Її не знищить, навіть, сивий час.

Тому: щоночі — сон, як на покуту;
В сні — ти блідий, чорнявий і струнký..
Зовсім такий, як ми ішли на Крути
У той славетний наш, нещасний бій . . .

Київ, 11. 9. 1943 року.

рюють до дальшої тіснішої жіночої співпраці.

Остаємося з пошаною до Вас.

За Головну Управу О. У. В.

Ольга Котульська, секретарка.
Марія А. Коваль, голова.

Так само Крайовий З'їзд Союзу Українок Канади разом зі складовими організаціями СУС відзначили святочно журнал „Промінь" і вшанували його редакційну колеґію. Сотки особистих і офіційних від товариств листів наспівають з побажаннями, сподіваннями, що безперечно підносять не тільки працівників журналу, але його читачів також.

Редакційна Колеґія „Промення" почувається до приємного обов'язку скласти щиру подяку членству Союзу Українок Канади по відділах, його проводові — Централі, передплатницям, зокрема дякує паням читачкам в Арґентині та інших країнах їх перебування.

Хоч і яким радісним і святочним піднесенням року ми не почувалися б, вступаючи в нову декаду нашої праці, не можемо не пам'ятати в цей час про важкі дні в житті нашого народу в Україні і наших завдань у вільному світі. Пролунали в цьому 1985 році міцні голоси перестороги захисту перед ворожими заходами Москви. Світовий Конґрес Вільних Українців (СКВУ) кличе нас до праці над скріпленням української мови в родинах, в організаціях, в церкві. В Україні йде пляновий наступ повної русифікації нашого народу. Комунізм жорстоко розправляється з оборонцями рідного слово. Один за другим умирають не своєю смертю кращі сини нашого народу — Валерій Марченко, Василь Стус, а інші, що переживають у невільнчиих таборах свої найкращі роки життя і страшну добу в житті свого народу. Та не вдоволяється ворог тим, що поповнює злочини над нашим народом в Україні, але простягає свою чорну руку до української громадськости у вільному світі, щоб і її знищити. Тому цими першими кроками нашого захисту є скріпити стан української мови, присвятити якнайбільше уваги українській школі, українському патріотичному вихованню.

Про ці самі потреби заговорила наша Церква — доповідь Блаженнішого Митрополита Василія на 17-му Соборі УГПЦ в Канаді, доповідь голови СУС Андрія Мельничука на З'їзді СУС у Вінніпезі, заговорила і наша сумківська молодь — доповідь Ярослава Лозовчука на З'їзді. У всіх цих закликах провідною думкою є українська мова, її вивчання і піклування про неї як чинника нашого захисту й як підставу нашого майбутнього у вільному світі.

Тому велика частина цих завдань припадає нам, нашим жіночим організаціям. У цих завданнях велику ролю має відогравати також українська преса, а в ній і наш журнал „Промінь".

СУА пригадує про Літературний конкурс

Комісія Фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих пригадує авторам, що проголошено Літературний конкурс на науково-історичні твори або оповідання.

Тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Реченець Конкурсу — 31-го грудня 1985 року. Твори повинні бути написані на друкарській машині у трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж твори, які вийшли друком у 1985 році. Твори, підписані псевдонімом, повинні мати теж залучену коверту з прізвищем автора. Склад жюрі й висота нагород будуть подані пізніше.

Проголошується теж науковий історичний конкурс на історичну працю (монографію).

Темою може бути будь-який відтинок історії України. Рукопис повинен обіймати найменше 100 сторінок машинопису в трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж наукові твори, які вийдуть друком у 1986 р.

Речинець конкурсу — 31-го грудня 1986 року. Склад жюрі й висота нагороду будуть проголошені пізніше.

Твори обох конкурсів слід надсилати на адресу:

Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
108 Second Avenue
New York, N. Y. 10003

Д-Р ОРЕСТ БУЙНЯК

Батьки, діти та українська школа

Наші учителі в середніх школах і викладачі в університетах зауважують, що рівень знання української мови серед дітвори і молоді, яка приходить її вивчати, постепенно, з року на рік опадає. Це не диво, бо де ж діти можуть тієї мови навчитися? Часто їхні батьки, а навіть діди, цією мовою вже не володіють, або її вдома не вживають. Поодинокі двомовні школи і садочки існують покищо тільки у великих містах і, вдодатку, ще не всі ними користуються. З цієї причини явище непідготованості учнів у мові має доволі негативний вплив на дальший розвій українського шкільництва в Канаді. Треба знайти способи, як тому запобігти. Знаємо, що дуже важливим чинником у навчанні дітей є ставлення їхніх родичів. Тому акція освідомлювання батьків є одним з головних способів, які на цьому полі вживаємо. Батьків треба переконати, що додаткове знання — в тім випадку українська мова і культура — ніяк не може їхнім дітям пошкодити, але навпаки поможе їм у поглиблення загальної освіти. Водночас треба пояснити батькам, що не вистачить тільки посилати дітей на лекції української мови, але треба ще уможливити дітям науку мови поза школою — вдома. Треба самих батьків заохотити систематично зайнятися дитиною після школи, припильнувати, щоб дитина солідно відробила шкільну задачу, а то й самим брати участь у процесі навчання. Понижча стаття, як така, має дискусійний характер.

Уведення урядом політики багатокультурності вплинуло на зріст зацікавлення мовною і культурною спадщиною серед етнічних груп у Канаді. Останніми роками чимраз більше батьків українського роду бажає, щоб їхні діти запізналися з мовою і культурою своїх прадідів. Цей факт вказує на позитивне ставлення таких батьків до українських справ. З такими батьками існує поле до співпраці, бо який батько, мати, що любить свою дитину і має на серці її добро, не посвятить їй хоч би пів години часу денно на виховні справи! Це ж для батьків не тягар — це приємність. І саме підчас такого щоденного контакту батьки можуть дуже багато причинитися до навчального процесу дитини. Численні батьки свідомі цього і працю таку вже виконують, але є багато таких, що про такі справи або не знають, або ними не цікавляться. Саме на таких родичів треба старатися вплинути. Всі батьки повинні знайти час для дітей у своєму щоденному розподілі зайнять. Браком часу не можна себе від того усправедливлювати, бо скільки часу витрачається щоденно на менше важливі справи чим на виховання і науку своїх власних дітей! Батьки, у яких є знання української мови, повинні присвятити цей час виключно науці цієї мови: спочатку на вивчання слів і фраз щоденного вжитку, а відтак на постепенне впровадження матеріялу, який розбудить зацікавлення дитини. Для цієї цілі послужить батькам маса українських читанок, що є мовно достаточні до віку і обсягу знань дитини.

Як важливою інтелектуальною побудкою для дитину є сама дія науки читання, автор цих рядків мав змогу переконатися на самому собі. Він добре пригадує собі зі свого дитинства ті абсорбуючі і часто чарівні хвилини, коли разом з матір'ю перечитував короткі оповідання з альманахів „Червоної Калини". Йому тоді відкривався другий світ. Бо зростав він увесь час у чужому та тоді ворожо наставленому до українства оточенні, далеко від усього українського, далеко від ровесників, що говорили по-українському. І саме це читання, цей запал матері вщепили в нього українського духа. А було йому тоді не більше восьмидев'яти років, ходив він до чужої державної школи і починав уже пересякати чужою культурою, яку почав сприймати як свою рідну. Факт цей може послужити як лишній доказ асиміляційної сили державної школи та оточення. Цим намаганням асиміляції треба було протиставитися через перевиховування. Надіймося, що подібні часи не вернуться, принаймне в Канаді.

Для родичів, діти яких мають нагоду ходити до української школи, домашнє завдання дитини може бути дороговказом, який матеріял читати і про що з дитиною говорити. Сам час на підготовлення домашнього завдання можна використати при цій нагоді як час розривки і для дитини і для батьків. Водночас треба приучувати дітей до систематичності і до щоденних зайнять. Така „лекція" з матір'ю або з батьком повинна починатися від підставової

науку читання, щоб таким чином виробити в дитині хист і зацікавлення до дальшого читання, а також щоб постепенно її ввести у світ української дитячої літератури. Побажаним у такому випадку є вигідно приміститися з дитиною, щоб створити відповідну для навчання атмосферу. Мати автора цих рядків вибирала для цього затишне місце серед дерев далеко від вулиці і шуму, літом, а зимою у вигідному фотелі. Доросла особа спочатку перечитує коротке (але цікаве!) оповідання з одночасним поясненням незрозумілих слів і фраз. Відтак ще раз перечитується, але тим разом з розподілом читанки на короткі частини (уступи). Читати треба повільно, поскладам, групуючи водночас слова у речення, але з відповідною модуляцією голосу. Тоді побажаним є заохотити дитину пробувати прочитати „так як мама (тато)". Треба допильнувати, щоб дитина дійсно добре прочитала уривок, уважаючи на пунктуацію. Не треба знеохочуватись, треба бути терпеливим, і не вільно відходити до дальшого уступу, доки дитина вповні не засвоїть читаного. Послідовність є ключевим елементом у процесі навчання — його не вільно прискорювати.

Щойно тоді наступає дуже важливий для дутини момент похвал, нагород (не солодощами!) і пописів перед іншими членами сім'ї. Нагорода за зусилля, навіть у формі усної похвали, має служити дитині стимулом для дальших старань і праці до осягнення наміченої цілі. Нагорода є надзвичайно важливим чинником у навчальному процесі. Тому треба його вживати при усяких нагодах. Наші школи українознавства правильно оцінюють значення нагороди як виховного засобу — при оказії закінчення шкільного року учні отримують премії і вирізнення. Треба тільки запевнити справедливий розподіл нагород: відзначати тих учнів, які поклали більше праці над предметом підчас року, які були більш пильні, які більше старалися — під тим оглядом кожна дитина має рівну шансу. Щоб не поминути таких дітей, учителі повинні якнайскоріше запізнатися зі своїми учнями, скрупулятно відноговувати їхні успіхи та систематично слідити за їхньою поведінкою і присутністю на лекціях. Зокрема велике виховне значення має похвала дитини перед цілою клясою. Вона служить заохотою до дальшої науки вдома.

І вчитель і родичі повинні підходити з ентузіязмом до праці над наукою дітей. Побажаним є, щоб учитель мав під рукою тексти коротких розмов на різні теми, які відтак міг би передати батькам дитини. Такі тексти будуть допоміжні батькам для переведення з дітьми домашніх вправ; це будуть свого роду посібники для родичів. Якщо буде тісна співпраця між учителем, дитиною і батьками, то успіх у науці буде запевнений. Усі три сторони будуть вдоволені своїм вкладом, зусиллям і поступом. Подібна кооперація вже існує в численних школах.

Родинний дім і позитивна в ньому атмосфера впливають позитивно на процес засвоєння мови дитиною. Почерез спільну над домашнім завданням батьки мають небувалу нагоду зблизитися і заприязнитися з дитиною; краще її пізнати. Добрий приклад батьків удома дає дитині потрібну заохоту до дальших зусиль і хоронить її від знеохоти. А як легко знеохочуються діти до української мови в сучасних обставинах. І скільки різних спокус на них усюди чигає! Від них вимагають ходити регулярно до канадської школи, а кроме того ще й на українські курси.

У нас не повинно бути батьків, які думають, що раз вони післали дитину до української школи, тим самим вони вже виконали свій батьківський і національний обов'язок. Бо скільки може навіть найкращий педагог навчити дитину у клясі протягом 2-3 години тижнево? І як можна сподіватися, щоб у таких обставинах дитина могла добре навчитися читати, а тим більше говорити по-українському? На це прямо часу не стає. Поки не буде відповідних двомовних і цілоденних шкіл з кваліфікованими учителями, батьки мусять на себе перебрати допоміжну ролю у навчанні української мови. Діти досконало відчувають, чи їхні батьки дійсно зацікавлені їхньою наукою, чи тільки посилають їх до української школи, щоб на пів дня позбутися їх з хати. Дуже часто ставлення батьків до дітей є показником їхнього відношення до українства. Нерідко приходить у дітей занедбаних батьками до реакції проти усього, що українське — реакції, яка часто лишається на ціле життя. Тому родичі відповідають на рівні зі школою.

Навіть для батьків, які самі не мали нагоди вивчати української мови, але які бажають, щоб їхні діти її навчилися, є місце допомогти вчителеві. Для таких батьків, і для батьків з мішаних подруж, існує ще одна можли-

(Закінчення на стор. 26)

Приготовляймось зустрічати Різдво Христове!

О, різдвяних на батьківщині свят
незагладимі, незабутні чари !
Леонід Мосендз: „Волинський рік".

Грудень — це в наших країнах час особливої метушні, гамору, реклями, легкої і дешевої ярмаркової емоційности так званого „передкрісмесового сезону". Населення міст приготовляється до святкування Різдва. Відбуваються святкування по установах, фірми гостять працівників „крісмесовими" обідами, працівники їх обмінюються дарунками, в хатах світяться ялинки, на вулицях міст горять декоративні світла. Здавалося б є справжня підготовка до великого свята. Але все це спрямоване на розвагу, на турботу про подарунки — про фонди на їх закуп.

Чи є в душах людей місце для світла Вифлеємської зірки? Чи є нагода за такої метушні замислюватись над даром, що його людству принесло християнство, чи є змога переживати чар Різдва ,що окутаний у нашому народі таким багатством звичаїв, традицій з їх глибокою символікою? Недаром нашу українську традицію називаємо „великим шпихліром здорового зерна'". З цих зерен родяться ідеї. У житті ж ідеї виявляються ритуалами, символічними обрядами і звичаями, які впливають на наші почування. З різнородности звичаїв і форм життя складаються національні риси культур. Тому кожний народ дбає про чистоту своїх обрядів і традицій. Народи дбають про їх збереження.

Німецький філософ Фрідріх Ніцше висловився: „Наші найбільші події — не наші найголосніші, але наші найтихіші години..." То ж наші підготування до Різдва — це не самі подарунюки, але підготова думками й почуваннями до сприймання чару різдвяних традицій і звичаїв, пізнання їх з розповідей батьків, дідів, бабусь, щоб вони були живими і в нашому житті. Діти повинні б слухати розповідей старших про святкування Різдва та інших свят з різдвяного циклю, їм треба пізнати твори тих наших письменників і поетів, що описують ці святкування з особливим пієтизмом і красою. А їх у нашій літературі багато.

У наш Свят-Вечір не повинна бути найголовнішим моментом роздача подарунків, але молитва при вечері за живучих і померлих, віддання пошани і тим, що віддали своє життя за волю України. А при засвічуванні свічок повинна бути згадка й відповідна атмосфера для єднання думками й почуваннями з нашими рідними й цілим народом в Україні. Саме ці моменти мав на думці Ф. Ніцше, коли висловився, що найважливішими моментами в житті людини не є найголосніші під час розваги, гамору, але переживання і думки в тиші, в скупченні.

У передріздвяному часі вчімося співу колядок, підготовляймо гостину Св. Миколая з ангелами для дітей. І не конче дорогі подарунки, але похвали за добру поведінку, за гарні вчинки, влучні доброзичливі жарти й дотепи для звернення уваги на популярні хиби поведінки дітей.

Гарне, гідне святкування великого свята народження Божого Сина приносять духову радість, збагачують нас вартісними будуючими нашу духовість переживаннями, а коли вони відбуваються за нашими українськими традиціями, лучать нас міцними вузлами з довгим рядом попередніх поколінь українського народу. Чи мали б ми цей зв'язок переривати, живучи в діяспорі?

Вглиблюємось у різдвяні поезії, читаємо описи святкувань Різдва у літературі, вчімся колядок, святкуймо в різдвяному сезоні спільні ПРОСФОРИ, що були такі популярні в Україні. Такі святкування зближують членство в громаді, передають традиції молодшим поколінням, залишають незабутні спомини, в'яжуть покоління в одне ціле.

Ось уважно прочитайте поданий на сторінках чергового числа „Променя" „Лист до Батьків". Пише його уродженець Канади з глибокого почуття вдячности для Батьків, що зуміли передати йому все те, про що є згадки у цій передмові.

Т. Горохович.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Онтарійська Філія Українського Музею С.У.К.

Народне мистецтво є однією з важливих галузей художньої культури народу; воно виникло з діяльності рук людини. В Україні з найдавніших часів аж до наших днів. Мистецтво завжди славилося своїм декоративним естетичним хистом. Українські жінки з великим смаком прикрашували вишивками одяг, речі, домашнього вжитку (рушники, серветки, пошивки) приміщення, а також прикрашували декоративними тканинами, керамікою і різьбою.

Українське мистецтво розвивалося разом зі зростанням нашої культури на кожному етапі життя. Любов до мистецтва переходила від покоління до покоління, майже в кожній українській родині, українське народне мистецтво і звичаї впливали на виховання поколінь і допомагали українській матері вливати в душу дитини любов до всього рідного. Та любов до нашої давнини - спадщини, плекається і зберігається досьогодні в родинах і жіночих організаціях.

При Союзі Українок Канади створений Музей, який поширився на цілу Канаду своїми Філіями і кружками мистецтва в кожному відділі.

Коли в Україні немає можливости зберігати і плекати чисте українське мистецтво, а змішують з чужим російським, тоді наше мистецтво вироджується і зникає. Але поза межами України у вільному світі українські жінки з любов'ю зберігають наші мистецькі цінности з давнини в домах і музеях, а також навчають

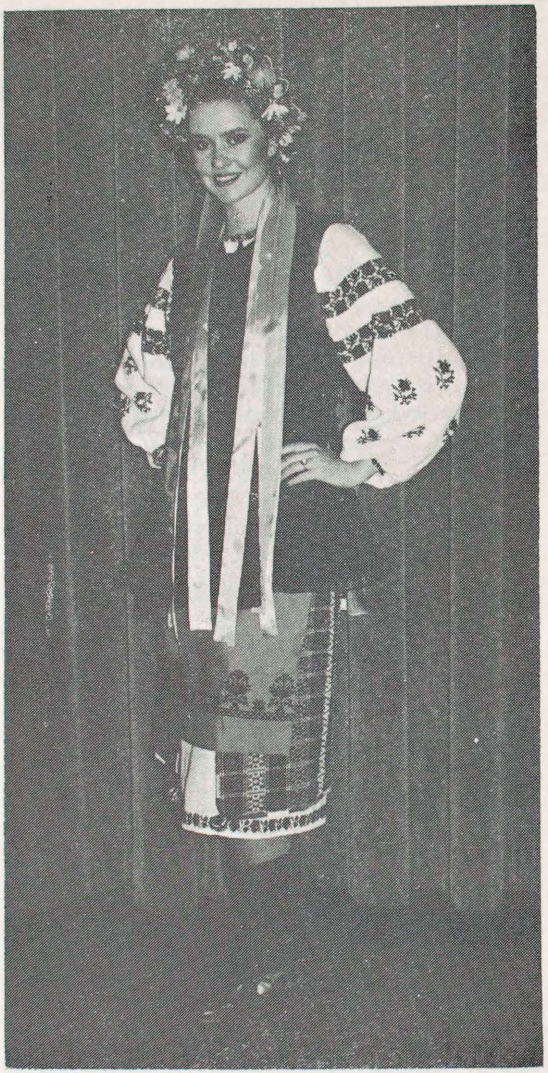

молоде покоління українських мистецьких виробів.

При відділах Союзу Українок є члени, які виробляють прекрасні вишивки, тканини та інші речі навіть такі як цілі українські одяги і тим збагачують наші музеї сучасним мистецтвом. Подаю як приклад — відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Монтреалі, члени пошили „Полтавський стрій", як дар для Онтарійської Філії Музею Союзу. Ініціяторкою була пані Віра Вусата, (в той час голова відділу).

Пані В. Вусата пише: Проєкт строю започаткувався в 1982 році після конференції Схід-

Звіт Крайового З'їзду Союзу Українок Канади

Черговий Крайовий З'їзд Союзу Українок Канади відбувся під час З'їзду складових організацій СУС у Вінніпезі в днях 7, 8, 9 і 10-го липня 1985 року в приміщенні Форт Ґері готелі.

Офіційне відкриття З'їзду відбулося у Сентеніял Гол вечером мистецькою частиною —виступом сумківського хору і силами сумківців. Зворушливо прозвучали гимни Союзу Українок „За нами, сестри" і Союзу Української Молоді „Сумківці, сумківці ставаймо в ряди". Того ж вечора голова СУС Андрій Мельничук виголосив сильне слово до молоді, вітаючи її з Роком Молоді.

Другу промову напрямну „Церква і СУС" виголосив наступного дня на першій спільній сесії Ярослав Лозовчук, який провівши аналізу громадського життя, з'ясувавши його стан намагався вказати на його кращі можливости.

„Церква й організація є потрібні для суспільства. В минулому Церква й організація розвивались і мали успіхи у своїй праці тому, що задовольняли потреби суспільства. Сучасність — життя змінилося, змінилися обставини, змінилися і українці. Переживаємо застій і занепад в організації в громадському житті.

Колись наш загал мав духовий світогляд, тепер замінюємо віру на матеріялізм. Родинне життя знищене, рідну мову втрачаємо. Маємо час на чужі імпрези, а на свої громадські справи немаємо часу".

Щоб задовольнити потреби нашого народу в нових обставинах в Канаді, пан Лозовчук подав сім принципів, які він сказав мають самі собою становити програмові напрямні на відновлення нашої спільноти.

Пропозиції, які виринули з напрямної промови під час групових дискусій були спрямовані до посилення активности у всіх ділянках організації. Під час обіду першого дня З'їзду відбулося відзначення СУС фундації.

Голова СУС Андрій Мельничук у своїм звіті зробив заклик до всіх складових організацій, щоб робили більше дотацій до СУС фундації, бо намічена праця організації — виховання провідників, провадити місійну працю потребує фінансового забезпечення. Зокрема звернувся до Союзу Українок Канади, щоб відділи Союзу звернули більше уваги на СУС фундацію.

Вечером, 8-го липня відбувся величавий бенкет відзначення 25-ліття журналу „Промінь", на якому вшановано редакторку Наталю Когуську за 25-літню працю для журналу. За віддану працю для журналу вшановано Софію Василишин, Антоніну Горохович, Стефанію Кульбу та Іванну Вахну. За віддану працю в Сторінці Союзу в Українському Голосі вшановано редакторок-дописувачок: Савелю Стечишин, Дарію Яндову, Ольгу Войценко, Тетяну Шевчук-Бишоп. Відбулося вручення нагород за участь в кампанії за новими передплатниками та ювілейним фондом журналу. Цю частину провела референтка журналу Люба Кут.

Старанням референтки мистецтва Мелані Буряник відбулося моделювання українського народнього одягу. Павліна Ігнаш моде-

---

ньої Екзекутиви С.У.К., яка відбулася в місті Ст.-Катерінс, Онт. На цих нарадах багато говорилося про те, щоб оживити культурну працю по відділах. Вертаючись з нарад, ми вступили до Інституту Св. Володимира, оглядали чудовий Музей Онтарійської Філії і якраз тут в мене виникла думка — чому б нам не вишити для музею полтавський стрій.

Я подала свій проєкт, який управа відділу одобрила і 1982 року ми приступили до праці.

Матерію і нитки для строю закупив відділ. Пані Оля Гуменюк — д о р а д ниця, підібрала взір на сорочку, подарувала вінок і вишила фартушок. Пані Катерина Гладунів вишила сорочку, подарувала канву і частину стяжок. Пані К. Теряник пошила сорочку. Пані А. Сойко пошила керсетку. Пані Н. Грицина пошила Плахту і фартух. Пані С. Маспан подарувала намисто. За всю працю була відповідальна пані В. Вусата, яка також подарувала чоботи і викінчила корсетку і дала частину стяжок. А тепер відділ береться до вишивання хоругов для відзначення 1000-ліття хрещення України.

Управа Філії Музею складає щиру подяку всім виконавцям за таку щиру працю і цінний дар для Музею — „Полтавський стрій".

Пані В. Вусатій за її ініціятиву висловлюємо велике признання і подяку, — а іншим відділам Союзу Українок Канади пропонуємо брати творчий приклад з відділу ім. Лесі Українки в Монтреалі.

Софія Степанюк.

ювала полтавський одяг, Домка Тарновецька - буковинський, Марія Кінащук — весільний народній одяг своєї покійної мами Василини Терновецької з 1904 року, що його мама привезла з Буковини. Модерні, прикрашені народньою вишивкою одяги моделювали добродійка Марія Керніцька і голова Союзу — Анна Холод. Орися Сушко приготовила і висвітлила фільму-документар „Історія „Променя" 1960-1985 рр. У відповідній кімнаті, добре освітленій поблизькій залі нарад була виставка образотворчого мистецтва Одарки Юзвишин Баляс, кераміка з Едмонтону, з народнього мистецтва вишивки і ткані речі Дарії Яндової.

Перша сесія Зїзду Союзу Українок відбулася у вівторок рано 9-го липня. Зїзд відкрила голова Союзу — Анна Холод, привітавши учасників, вона попросила до молитви. Покійних членок вшановано відспіванням „Вічная пам'ять". Президію З'їзду творили колишні голови Союзу: С. Стечишин, Д. Янда, Н. Когуська, А. Звоздецька, Л. Івасюк, С. Василишин, А. Токарик, Н. Боднар, Л. Хорош-Ґреґорі, голова жіночого КУК Д. Черевик. Провінційні голови Союзу Українок Саскачевану — К. Волощук, Б. К. — Л. Кут, Манітоба — С. Бейзик, Альберта — Р. Фарина, Східня Канада — О. Сушко. Вінніпезькі відділи: П. Ігнаш — відділ ім. Лесі Українки, М. Кушнірик — відділ ім. Кн. Ольги. Музей — Віра Наконна і Ліда Пауш Касіянчук, почесна гостя з Ванкуверу, дочка покійної Стефанії Пауш, яка прийняла грамоту почесної голови З'їзду. Софія Василишин дала силуєтку праці і заслуг С. Пауш, представила Лідію Касіянчук, яка склала подяку за вшанування покійної мами, Стефанії Пауш .

Пані А. Холод попросила на почесну голову З'їзду Анну Токарик, представила її як заслужену провідницю, яка від ранніх молодих літ щиро працювала в організації. Була і головою Провінційної Екзекутиви, а головою Союзу Українок Канади була в роках 1963-1967. За її головства, як проєкт 100-річчя Канади були замовлені картини в мистця Василя Курилика, які зберігаються в нашому музеї. Оповіла про нашийник, символ головства Союзу, якого зробив і подарував Союзові її муж Юрій.

Прийнявши почесне головство пані Токарик склала щиру подяку голові і з'їздові, висловившись, що „Господь Бог наділить мене добрим серцем і любов'ю до свого народу, до нашої молоді та організації". Просила, щоб не забувати наших основних цілей — нести перед світом гідність свого народу.

Слідував вибір-доповнення ділової президії З'їзду. Секретарями З'їзду обрано Марію Цьону і Марію Кінащук, — обидві є членками Централі. До номінаційної комісії увійшли: Ольга Гавриш, Розалія Гнатюк, Анна Вережак, добр. Марія Керніцька, Галя Липка, Емілія Чуйко, Анна Токарик. Резолюційна комісія: Одарка Гателей, Галина Сенишин, Ф. Кругляк, Єлисавета Білич, Люба Кут, Н. Когуська. Після короткої дискусії сесія прийняла програму З'їзду. На заклик предсідниці Катрі Шолтер зарепрезентували себе по черзі за провінціями 148 делеґаток і 38 гостей.

Слідували привіти голів провінційниш екзекутив. Кожна провінційна голова крім побажань, висловила певну думку:

Люба Кут — Британська Колюмбія, закликала членство проводити в життя ухвали З'їзду. Для забезпечення майбутности організації пропонує набувати більше знання. Для забезпечення журналу суґестує створити фонд „Променя".

Розалія Фарина, голова Провін. Екзекутиви на Альберту піддержує висловлені думки Люби Кут.

Катерина Волощук, голова Пров. Екзекутиви на Саскачеван закликала учасниць до дискусій і що лише повна участь в нарадах принесе успіхи З'їздові.

Соня Бейзик, голова Пров. Екзекутиви на Манітобу, висловила вдоволення з провідного членства нашої організації, яке так віддано працює як для української спільноти в Канаді і поза Канадою.

Орися Сушко, голова Пров. Екзекутиви на Східню Канаду висловила признання Централі за взірцевий і вмілий провід і щиру та віддану працю. „Наша ціль" — сказала пані Сушко — щоб надальше проводити нашу працю на тих самих напрямних і завданнях, що внесли в основу основоположниці 60 років тому. Бо ці завдання є на сторожі нашого майбутнього, є дороговказом. Суґестує, щоб до тих завдань збагачувати організацію новими думками, ідеями та кращих способів у їх виконуванні.

Вітали З'їзд голови місцевих відділів Союзу — Павліна Ігнаш, голова відділу ім. Лесі Українки при катедрі Пресв. Тройці і голова відділу ім. Кн. Ольги при Соборі Св. Покрови. Відбулась також гуртова репрезентація учасниць після провінцій.

Друга пообідня сесія — нарадами керувала, як предсідниця — Орися Сушко.

Звіти урядниць центральної управи були надруковані, видані і вручені, що й отримали всі делеґатки. і внесено також вотум довір'я Централі у питаннях над звітами було: чи можливо членкам Союзу отримувати посвідки для звільнення від доходового податку за пожертви на проєкти. Відповідь Одарки Гателей, що такі старання робляться.

Слідувала дискусія над питаннями, чому Союз Українок Канади не є в членах СФУЖО. Певне число членок бажають, щоб Союз Українок належав. Членки замало мають інформацій про СФУЖО, (про ці справи багато писалося в пресі. Н. К.). Делеґатки в дискусії висловлювали в цій справі свої думки і внесли рекомендацію, щоб створити комісію, яка має приготовити певні інформації до слідуючої конференції Союзу яка має відбутися в місяцях липні і серпні в 1986 р. у Ванкувері, Б .К. На голову цієї комісії обрано Марію Ткачук з Саскатуну. До комісії увійдуть по одній представниці від кожної провінційної екзекутиви.

Справу релігійного навчання реферувала Целіна Качковська .При місійному відділі Консисторії УГПЦК членки Централі приготовили нові програми для навчання релгіїї. Приготовляється шість програм. Комітет складається з членок: Ц. Качковська, добр. Божик, А. Звоздецька, К. Чернявська, о. Кравченко і проф. Богдан Єринюк.

Добродійка Божик, А. Звоздецька, Целіна Качковська розглядали детальні пляни проведення програми релігійного навчання.

Анна Звоздецька просить членство Союзу по відділах перевірити куди найбільше йдуть їх гроші: чи на вишивки ,чи на танки та інше. Постараймося, щоб гроші йшли для українських дітей на їхню науки, бо це найголовніша наша справа в цей час.

Целіна Качковська звернулася до делеґаток, щоб вони звернулися до громад надсилати до комітету Релігійне навчання, різні знимки, прозірки з релігійних оказій, наприклад, з хрестин, весіль, похоронів, водосвяття ,обходів з процесіями. Цей матеріял створить банок релігійних матеріялів.

Чотирирічний плян Централі Союзу Українок Канади з'ясувала голова Анна Холод „Перед нами лежить велике завдання. Бачимо потребу допомогти членству у відділах, молодих жінок тяжко приєднати до організації. Чотирирічний плян є перший крок в цім напрямі. Конечно треба робити пляни відновити працю по відділах. Тому, що був брак часу на З'їзді продовжувати дискусію, щоб подати більше інформацій Централя буде вдаватися до Пров. Екзекутив і відділів".

Слідували дискусії над темами пляну. 1. Віджившлювання, 2. Освіта, 3. Союз Українок і суспільство в Канаді, 4. Промінь. Участь в дискусіях над плянами брали Орися Сушко, Целіна Качковська, Емілія Чуйко, Олена Дзюбенко, Марія Білоус, Марія Божик, Анастазія Міненко.

„Для покращання праці по відділах Централя Союзу Українок повинна давати відділам вказівки як приготовляти програми для освітньої праці. Багато відділів зовсім обіжників не читають' сказала добр. А. Міненко. Дякувала редакторці Н. Когуській за журнал „Промінь".

Слідувала ще одна дискусія над передплатами журналу „Промінь". Були рекомендації добр. М. Крищук і Марії Савіцької на групові передплати, цебто, щоб кожна членка відділу була примусово передплатницею, одначе це було б для тих відділів які самі того схочуть.

Марія Боднар і Г. Гнатюк внесли пропозицію творити спеціяльний нерухомий фонд „Променя".

Справи анкети і бюджету Централі Г. Сенишин внесла, щоб членська вкладка залишилася такою як було — 3.00 доляри від членки на рік.

Голова резолюційної комісії Галина Сенишин п р е д с т а вила Резолюції і рекомендації З'їзду, які були прийняті після дискусії і поправки.

Голова номінаційної комісії пані Гавриш представила склад Центральної управи. (Поміщеній в числі 11 на сторінці 10 „Променя").

Слідувало слово голови Анни Холод, яким вона склала подяку в імені Централі за вибір. Подякувала президії, делеґаткам за ділові дискусії та побажала всім приємної подорожі додому.

Марія Цьона і Марія Кінащук — секр. З'їзду.

Як паросль виноградної лози
Плекайте мову. Пильно й ненастанно,
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде.

Максим Рильський.

Ухвали З'їзду Союзу Українок Канади у Вінніпезі 8 - 10 липня 1985 р.

1. З'їзд уважає доцільним відбувати конференції Союзу Українок в часі між дворічними з'їздами для обоговорення й опрацювання нових програм.

2. З'їзд, вислухавши справоздання комісії приготування підручників релігійного навчання закликає членство до впровадження тих підручників у засяг навчання по наших громадах.

3. З'їзд закликає нести моральну і матеріяльну допомогу потребуючим українцям в Україні і в діяспорі.

4. З'їзд звертається до Централі і редакції „Променя" про ширші інформаціїї в поточних справах.

5. В обороні проти асиміляції З'їзд звертається до свого членства підсилити почуття гордости свого походження у вихованні молодшого покоління.

6. Молодеча організація СУМК — Беручи під увагу фінансове зіставлення у книговодстві нашої Централі на базі анкет, що виказують лише 5 відсотків фінансової піддержки для нашої молоді СУМК, З'їзд закликає до кращої моральної і фінансової піддержки праці цієї молодечої організації СУМК. Закликаємо до кращого зрозуміння їх потреб.

7. В обличчі зменшення числа українських шкіл, З'їзд закликає батьків шукати кращих і більших можливостей у навчанні української мови.

Рекомендація З'їзду: Учасники З'їзду передискутували справу членства нашої організації в СФУЖО внесли рекомендацію створити комісію для простудіювання й ознайомлення з цією справою. Пропонується сім членів до комісіїї по одній з кожної Пров. Екзекутиви і дві з Централі, щоб до міжз'їздової конференції були подані звіти цієї праці.

Централя Союзу Українок Канади,
Саскатун, Саск.

ЮВІЛЕЙНІ ПРИВІТИ

З нагоди ювілею 25-ліття журналу „Промінь" засилаю мій дар в сумі 50.00 дол. Вітаю Редакційну Колегію та бажаю дальших успіхів у Вашій цінній праці. Особливо підкреслюю вживати якнайбільше української мови і писати про потреби української мови.

А. М. Тріщук, Саскатун.

— — —

З нагоди чверть століття журналу „Промінь" складаю мою скромну лепту 20.00 дол. на ювілейний фонд журналу в пам'ять мого незабутнього мужа Василя Романовича. Бажаю Редакції та всім працівникам кріпкого здоров'я, успіху у так важливій праці.

Анна Романович, Гефорд, Саск.

— — —

До Шановної Редакції,
журналу „Промінь"!

Вітаю Вас сердечно з нагоди 25-ліття Вашої плодотворчої праці на культурному полі. Ваш журнал „Промінь" своїм патріотичним змістом координує серця наших українських матерів в одно тіло для того, щоб вони разом в єдності думали, працювали, щоб стали Тарасовою сім'єю, та щоб працювали для нашої Матері України. Отож, дозвольте мені побажати Вам, Шановна Пані Редакторко, і всім працівникам журналу „Промінь" багато сил, здоров'я, для Вашої плодотворчої праці. Нехай же ж Всевишній Господь береже Вас усіх на Многії Літа! Ми маємо дуже гарну членороздільну українську мову, яка звучить гарно, як у мові, так і в музиці, а тому є гріхом її не знати, або забувати. Ваш журнал „Промінь" наче той церковний дзвін закликає всіх тих, що ще досі української мови не знають, щоб вони її вивчали. Про тих, що своєї мови не знали, або її забули. Сидір Воробкевич так написав: „Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває, той у грудях не серденько, а лиш камінь має".

Надсилаю Вам 10.00 дол., як пожертву на Ваш журнал „Промінь". Остаюся з пошаною до Вас.

о. В. Боровський.

— — —

З нагоди 25-річчя редагування журналу „Промінь", засилаємо щирий привіт та бажаємо добрих успіхів в майбутньому.

PARK FUNERAL CHAPEL
Тарас Михайлюк
311 Third Ave. N. Saskatoon, Sask.
PH. 306-244-2103 S7K 2H9

„ДЕЩО З НАШОГО ІСТОРИЧНОГО ДОСВІДУ"

Прот. Степана Ярмуся, В-во Консисторії УГП Церкви в Канаді, Вінніпеґ 1985, стор. 86 — український і англійський тексти.

Сам зовнішній вигляд книжечки спонукує думати про історичний досвід — про це кажуть фотографії яблунь і беріз з рідного села автора, що їх бачимо на обкладинці. З присвяти праці довідуємося, що в роді автора було чотири духовні особи — три з них монахи, один священик в мирі. У нашого автора великий сентимент до рідного села й роду. Про це довідуємося з пояснень про фотографії дерева. Сам автор виплекав і садив. Та з останнього розділу п. н. „Досвід віри", де він розповідає про релігійний досвід своїх батьків і про подію у святині — в „Теплій церкві на Почаївській горі, коли в листопаді 1939 року над містечком запанувала ворожа Богові й українському народові влада.

З вечірні повернувся батько автора, оповідаючи про присутню на ній дружину совєтського урядовця. Вона, почувши спів „Богородице Діво, радуйся" вибухла голосним плачем, а при тому зімліла. Коли священик чернець звернувся до богомільців, що вщерть виповнили церкву, зі зворушливою проповіддю, всі вони піддалися настроєві. І в родині Ярмусів при розповіді про подію батьки і діти заплакали якимсь „блаженним плачем". І тоді батько вручив принесений ним з церкви молитвослов саме синові Степанові, бо мабуть передбачував, що якраз він буде навчати віри. І син дорожив цією книгою, не розлучався з нею навіть у війську носив її в наплечнику. Молитвослов з Почаєва спонукав о. С. Ярмуся студіювати київські літургічні традиції, і тепер задумав насвітлити православну літургічну духовість у заплянованій більшій праці англійською мовою.

В горі поданого зрозумілим стає чому о. С. Ярмусь взявся до студій духовости народу і чому так наголошує вагу того, щоб у підготовці 1000-річчя Християнства розкрити перед сучасним поколінням молоді вартості особливого роду духовости, що її автор називає — богослужбовою, літургічною. Він сам виніс її з Почаївських святинь, від батьків ,бо там плекалися її традиції. А тому, що ці традиції беруть свій початок з Києва, наш автор називає їх Київськими літургічними традиціями.

На глибину мислі їх, красу обрядовости й силу впливу на вірних, що віддзеркалюється у духовості нашого народу ще в XVII ст. звернув увагу Павло Алепський — син Антіохійського патріярха Макарія. Бачив він у мандрівці по Україні цей „всенародний досвід віри" — феномен дійсно „таїнственно-літургічну активізацію кожної людини" у богослужбах. Мандрівника дивувало те, що селяни, навіть порядок богослужб і церковні співи знали та орієнтувалися в датах свят, у приписах церковного уставу, визнавалися у релігійній літературі та історії Православної Церкви. Ще Володимир Великий підкреслював ,що наша віра „права і чиста", тобто випливала вона з життєвого досвіду, а не з сухого розумування над її проблемами. Тому й розвинулося у нас творче — активне і добродійне чернецтво, що йому завдячує наша культура так багато. У книжечці — передмова, вступ і шість коротких розділів та закінчення. З передмови довідуємося — які події попередили появу цієї праці (виклади для сумківської молоді в Манітобі 1983 року і у Віндзорі 1984 року). Згодом автор розробив доповіді ширше й вони появилися в „Українському Голосі". Коло читачів піддало думку — видати матеріял окремою книжечкою, щоб вона допомогла молодим самоусвідомитися, пізнати звідки вони походять, чиї вони діти, чого народилися і живуть поза Україною.

Вступ звертає увагу читачів на потребу пізнання нашого українського минулого, того, — як оформлювалася етнічна істота народу і як виправдує своє буття український нарід. Чи дав він і дає в скарбницю вселюдську якийсь позитивний вклад головним чином у аспектах: 1) релігійно-духовому, 2) філософсько-світоглядовому, 3) суспільно-етичному, 4) культурно-освітньому, 5) вояцької хоробрости в боротьбі зі злом і 6) зглиблення і відношення до віри в Бога.

У висліді о. С. Ярмусь звертає увагу на важливість ствердження факту, що українці дали не абиякий вклад у скарбницю світової культури, вклад загальнолюдського значення. А це важливе особливо для нас українців, бо

це наявність нашого буття, бо ми як недержавний нарід існуємо тільки тому, що ми народ творчий, вклад ми давали й даємо, тільки ж наслідком загарбницького імперіялізму сусідніх народів, здобутки українського народу ті сусіди приписують собі. Тому подає автор багато доказів на ці свої ствердження.

Коли мова про релігійно-духовий досвід, — відомо, що українська душа зростала й оформлювалась релігійно впродовж довгих сторіч. І це був один послідовний процес, що завершився прийняттям християнства. І хоч Україна зазнала багато імперіялістичних завоювань, а окупанти намагалися здеформувати самосвідомість народу, народ наш ставив чоло напасникові й відстоював свою національну ідентичність.

Автор звертає увагу на сучасне негативне явище в нашому житті в діяспорі, — ним є „рунвізм" — нова віра, поворот до поганства. І хоч мотивами її заіснування є український патріотизм, бож ця віра проголосила святими велетнів української культури, а замість Бога почитання українського Дажбога, то відомо, що зродилася ця нова віра з браку дійсного глибокого релігійного переживання в його творців. „Рунвіра" нічого спільного не має з природніми дохристиянськими віруваннями нашого народу, бо кожна людина з природи прямує до Бога. Вона ж шукає безпеки і відповіді щодо мети свого життя в системі своїх думок, вірувань і переконань. Наш народ дійшов до завершення своїх прямувань, християнство дало нам розквіт культури. Чого ж шукають рунвісти у поганстві?

Грізною для нашого народу в Україні є боротьба комуністичної влади з релігією, намагання її заставити людей повірити, що Бога нема, що Бог помер, що людям допомагає жити атеїзм, що треба знищити Церкву, всю християнську культуру і традиції. Ідеалом людини в СССР є „совєтська людина" безбожна, безнаціональна, безтрадиційна, і повністю духово поневолена. Така людина є запереченням справжньої людини, її душа скована, вона нидіє, дегуманізується, духово вмирає.

Тому о. С. Ярмусь ставить перед очима читача ті вартості нашого народу з історичного досвіду, які зберегли нас упродовж історії. Про них подано в книжці багато признань для нашої духовости від чужинців, що її пізнали. Дух наших дохристиянських вірувань, розквіт християнської культури в княжій добі з її ідеалами „Іду на вас" Святослава, з місією оборони християнства Ігоря Святославича, з духом законів „Руської правди", Поучення Володимира Мономаха, хоробрости козацького лицарства, що „кров проливати за віру та за ближніх і служити Богові, а не ідолу золотому". Служать людству філософія Сковороди, Юркевича, ідеали Кирило-Методіївського Братства з надхненною творчістю Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки і багато інших учасників „розстріляного відродження" в Україні, які перші вказали на небезпеку комунізму, творців Української Автокефальної Церкви і сучасних лицарів в русі спротиву з їх заглибленням в релігію, з їх суспільно-етичним досвідом, з їх літературною творчістю, в якій Олесь Бердник каже: „Ми українці стверджуємо: **нація, народ — це неповторний живий дух буття,** який дає кожній індивідуальності проявити свою суть в слові, мислі, дії, почутті, любові, в подвигу, в духові всеохоплення". [1]) Бердник цим твердить, що українці, які хочуть покращання долі народу, піддаються владі духу. Вони тоді стають внутрішньо непідлеглі, духово суверенні.

Свою брошуру „Дещо з нашого історичного досвіду" написав о. С. Ярмусь з метою — плекати серед молодого покоління в діяспорі суверенність національно-релігійних почувань, бож кожна людина насамперед пов'язана з історією свого народу, його традицією, мовою, культурою. Коли б відібрати це все від молоді, вона залишиться обкрадена, не знаючи хто вона, звідки й навіщо. Релігійність забезпечує людей духовою рівновагою, а національне почуття — це „універсальний, найтриваліший і найглибший фактор в ідентифікації людини". „Хто зречеться Рідної Матері, — той уже не буде сином жодної матері. Він стає ЗРАДНИКОМ — навіки, на всі епохи і світи" [2]) — каже О. Бердник.

Книжечку видано двома мовами, щоб зробити її доступною для якнайширшого загалу молоді. У тексті багато цитат, які зацікавлять читача, впливають на скріплення національної гордости, усвідомлення правди, що нема абстрактної національности, людини, нема такої і мови, культури, танцю — твердить Бердник.

Проте ж саме знайомство молоді із змісс-

[1] О. Бердник: „Свята Україна", Смолоскип, Балтімор, 1980.

[2] Там же.

том книжки не вистачає. Щоб підготовитись їй до Ювілею 1000-ліття по думці автора, тобто збагатитись літургічною духовістю, треба пов'язатись їй з Церквою, треба всесторонніх заходів і зусиль. Згадаємо хоч кілька можливостей для осягнення мети:

РОДИНА — стиль родинного життя – близьке пов'язання життя родини з Церквою, плекання християнських традицій, боронити їх перед чужими впливами, бо тоді вони тратять свою національну суть і бажану виховну вартість.

РІДНА ЦЕРКВА — розгорнути акцію так званого „поринання в релігію" — треба заплянувати циклі проповідей і лекцій у „недільних школах" на роки 1986-1987-1988 під певними гаслами ,що допомогли б зглибити історичний досвід нашого народу, збагатити вірних релігійними і національними переживаннями:

а) За поглиблення релігійного і національного життя,

б) За пізнання славного минулого християнської України,

в) За віру Христову в нашому народі.

• **Літні оселі** з програмою поринання в релігію. Є багато вартісної літератури на ці теми, а зокрема „Духовість українського народу" — зміст цього твору треба довести до якнайширших кіл нашої молоді.

• **Імпрези з участю молоді** — концерти з релігійними піснями ,драматичні вистави, хореографія, драматизовані покази звичаїв і традиції, повязаних із святкуванням Різдва, Великодня, Зелених Свят, Спаса, родинних святкувань, сватання ,заручення, весілля, хрестини та інше.

• **Проведення ряду літературних ранків,** вечорів для познайомлення з літературними творами релігійного й національного змісту.

• **Поїздки в Україну,** щоб зустрітися наочно з пам'ятками релігійної культури, що ще там збереглися.

• **Приготовити б і б л іографічний список** матеріялів, які б могли використовувати організатори поданих заходів і сама молодь.

У своєму закінченні о. С. Ярмусь пояснює, що всі наші історичні переживання і досвіди — дар від Бога. І нам не можна — вчинили б ми великий гріх, коли б зусилля довгих поколінь нашого народу, що творили і берегли суверенности української духовости, ми її затратили.

Хай же ця мала розміром, але ваговита змістом книжечка знайде місце у кожному українському серці, хай поведе серця нашої молоді по нашій землі, де височать стародавні храми, і хай якнайширше відкриються ті серця в підготовці до 1000-річного Ювілею і для тих храмів, які незримо жевріють у глибинах народньої свідомости. **Г. Горохович.**

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Подаємо до ласкавого відома всьому українському громадянству, що з благословенства Його Блаженства, Блаженнішого Василія, Митрополита Вінніпеґу і всієї Канади та з підготовкою Ювілейного Комітету Хрещення України на Британську Колюмбію відбудеться 2-го і 3-го серпня 1986 року Б. у Ванкувері, підчас Світової виставки „ЕХРО", ВЕЛИЧАВЕ СВЯТКУВАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ У СВЯТУ ПРАВОСЛАВНУ ВІРУ, в якому візьме участь увесь Єпископат нашої Святої Православної Української Церкви в Канаді з місцевим та прибулим духовенством.

Щоб забезпечити Гостям місце перебування, Ювілейний Комітет замовив на терені Університету Британської Колюмбії помешкання в ціні 26.00 долярів від особи (кімната з душем); 45.00 долярів від одної особи (кімната з лазничкою); 55.00 долярів від родини з двох осіб (теж кімната з лазничкою). Коли в родині є більше осіб, тоді доплачується по 10.00 долярів від кожної особи.

Зголошення треба надсилати на адресу Університету до кінця 1985 року, яку подаємо нижче. Перебування на Університеті від 30-го липня до 6-го серпня 1986 року.

Маємо надію, що Українське Громадянство численно прибуде на наші святкування і при нагоді відвідає Світову Виставку у Ванкувері.

До приємного побачення на Ювілейних Святкуваннях у Ванкувері слідуючого року!

П. С. Проситься всю українську пресу помістити це ПОВІДОМЛЕННЯ.

UBC Conference Centre
University of British Columbia
2075 Westbrook Pdace
Vancover, B. C. V6T 1W2

Приклад жертвенности в пошану незабутнім

Пані Анна Валігроцька з Оксбридж, Онт. пожертвувала 1,000.00 дол. на Фундацію Колегії Св. Андрея; 500.00 дол. на Модернізаційний Фонд Українського Голосу; 500.00 дол. на Ювілейний Фонд „Променя, у пам'ять мужа, Теодора, що впокоївся 1954 року в Торонті, сина Романа, що впокоївся 1974 року і сина Михайла, що впокоївся 1984 року в Тандер Бей, Онт.

Анна, з дому Кульчицька, народилася в селі Борщів, повіт Борщів, Галичина 1900 року. Приїхала до Канади з батьками того ж самого року (мавши 3 місяці) на фарми в місцевості Альвена, Саск. Там виростала, тяжко працювала (мати померла, коли їй було 11 років). Там школи ще не було, то вона сама вивчала рідну мову з книжечки.

На 16-му році життя Анна вийшла заміж в Альвені. Молодята поселилися на фармі коло Ебердін, Саск., де фармерували до 1947 р. Бог їх поблагословив 8-ма дітьми — 4 сини і 4 дочки. 1947 року вони переселилися до міста Торонто. По двох роках купили фарму в Юніонвіл, білля Торонто. 1980 року пані Анна продала фарму й поселилася в місті Оксбридж, де живе одна з її дочок, але, Анна живе в своїм власнім домі сама, ще садить великий город, і майже все сама обробляє.

У Саскачевані Анна належала до Православної Громади в Смитс ,а в Онтаріо до Св.

Анна Валіґроцька

Анни в Скарборо. Вона була членкою Жіночого Товариства в Смитс від самих початків та в Св. Анни в Скарборо від 1958 року.

Анна втішається родиною, внуками, правнуками: Сини: Стефан,, Ніна, Висконсин, США; Володимир, Етобіко, Онт.; дочки: Пані Ґеня Мороз, Скарборо, Онт., Пані Славка Сплоник, Оксбридж, Онт., Пані Оксана Гриньків, Брентфорд, Онт., і Пані Орися Дзіковська, в Дон Милс, Онт.

Бажаємо Анні щастя, доброго здоров'я та многих літ прожити в оточенні своєї люблячої родини!

У день 80-тих уродин Анни Філик (Бойчук). Внуки — Бері, Степан і Даяна Мичел.

З нагоди уродин

З нагоди 80-ліття пані Анни Філик (з дому Бойчук) з Септер, Саск., дбайливі сини — Іван і Михайло та зять Інос Миччел влаштували величаве прийняття на яке прибули родини Бойчуків; Філіків; Гуменних; Канасевичів; Охриїв; Чернецьких, Райчибів; Юрій і Анна Токарик з Едмонтону; сусіди та близькі приятелі. Були телефонні поздоровлення в'д дочки Настуні, зятя Юлія і внуки Христини Глинських з Торонто та від Володимира і Павліни Токариків з Ванкуверу.

Всі тепло і мило вітали ювілятку квітами та особистими подарунками,

З цієї милої нагоди вітаю дорогу й улюблену мою стрійну, що була мені старшою сестрою, як я лишилася сиріткою. В її честь засилаю 80.00 долярів на ювілейний фонд журнала „Промінь". **Анна Токарик.**

JOINT STATEMENT TO U.N. END OF DECADE CONFERENCE-NAIROBI, JULY 1985

Dame Miriam Dell, President, International Council of Women

Madame Chair,

I thank you for this opportunity to address the Conference. I do this on behalf of eleven international non-governmental organizations: Associated Country Women of the World (Women's Institutes) Habitat International Council, International Alliance of Women, International Council of Women, International Federation of Business and Professional Women, International Federation of Home Economics, Pan-Pacific and Southeast Asia Women's Association, Soroptomist International, World Union of Catholic Women's Organization and Zonta International.

Altogether, we speak for more than 150 million women from all sectors of society in over 75 countries, the majority of which are developing countries. All of these organizations have wholeheartedly pursued the objectives of the United Nations Decade for Women in every way open to them. We welcome what has been done during the Decade to improve the conditions of women, but like most other non-governmental organizations, we believe that much yet remains to be done. The statements we have circulated reflect each organization's particular concerns about the need for further progress.

Each organization believes that planning for the progress of women must continue beyond the Decade and that special emphasis must be given:
— to education and training, to improve literary rates through functional literacy teaching, to equip women to take part in the development and management of new technology and to widen the fields of employment to women;

— to providing effective and equal access to land, finance and credit, in particular for small businesses and in addition to making provision for loan guarantees, technical and marketing advice;

— to enabling women in all sectors of the community to play a full part in decision-making thus using their potential as agents for change and progress;

— to increasing the resources devoted to health for women and children: — to ensuring peace, which is a prerequisite for development and equality;

— and to continuing all efforts to achieve equal rights and responsibilities for women in all walks of life.

We therefore urge that the United Nations, national government and international non-governmental organizations continue their efforts to promote the progress of women beyond the Decade. We suggest that regular reviews e.g., by the Commission on the Status of Women, be undertaken so that progress can be measured and a reassessment made in the year 2000.

I commend to distinguished delegates the statements circulated by these organizations in the hope that the views expressed will receive the support of governments represented at this conference.

Thak you Madame Chair.

ANGER

Of the Seven Deadly Sins,
anger is possibly the most fun.
To lick your wounds, to smack your lips over grievances long past.
To roll over your tongue the prospect of bitter confrontation to come —
To savor the last toothsome morsel of both the pain you are giving and the pain you are getting back.
In many ways it is a feast fit for a king.
The chief drawback is that what you are wolfing down is yourself.
The skeleton at the feast is you.

Frederick Buechner

Rev. F. Buechner is an American Presbyterian minister, author of many novels and works of non-fiction, now living in Vermont, USA.

THE CENTRE FOR UKRAINIAN CANADIAN STUDIES

announces the

MICHAEL H. HYKAWY MEMORIAL SCHOLARSHIP

to be awarded annually to the undergraduate student submitting the best of Ukrainian Canadian Studies.

* Amount of scholarship: approximately $300.
* The submitted essays must be typed and 2,000-2,500 words in length.
* At the time of submission students must be registered full-time in an undergraduate program at a recognized Canadian university or college.
* The winning essay will be submitted to the *Ukrainian Voice* for possible publication.
* Deadline for submission of essays: May 1, 1986.

All essays, together with a letter from the student describing his/her academic status (i.e., program, year, university), should be submitted to

The Director
The Centre for Ukrainian Canadian Studies
St. Andrew's College
The University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba R3T 2N2

MUSEUM RECEIVES UNIVERSITY COLLECTION

The Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, has been most fortunate in acquiring the Ukrainian portion of the Guilford Historic Study Centre collection of the University of Saskatchewan.

Among the 83 artifacts, there are pysanky, table runners, wall hangings, scarves, riz'ba, belts, baskets and embroidered shirts from Ukraine. In the early 1930's, the Ukrainian Women's Association of Canada donated several of the artifacts to the University including a handwoven linen table runner made in Kolomyja, Galicia and brought to Canada by the early pioneers.

The University began acquiring the artifacts in this collection in the early 1920's and housed them in a small one room museum in the Physics building. They were later moved to the old Victoria School on campus and, in the late 1930's, distributed among the various University departments. Artifacts consisting mostly of textiles, were located at the College of Home Economics and used for study purposes by the students.

In 1984 the Home Economics collection, which consisted of historic and ethnic clothing as well as other artifacts, was organized into the Guilford Historic Costume Study Centre, named in honour of Professor Marjorie Jessie Guilford (1917-1978), formerly Assistant Dean of the College of Home Economics. A bequest from the Guilford family provided a centralized location for garments, artifacts and study materials and enabled proper storage and accessioning to be carried out.

With a recent change in policy, the Centre is now focusing on Western Canadian produced textiles and, as a result, the Museum has become custodian of this important assemblage of early Ukrainian pioneer artifacts for which it is very grateful.

The artifacts from the Guilford collection at the Museum will continue to be available for study by textile students of the University.

Items from the collection were featured in the Museum's Recent Acquisition exhibit from August 2—September 8.

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA
910 Spadina Crescent East
Saskatoon, Sask. S7K 3H5
(306) 244-3800

EXHIBITION SCHEDULE

(October 20, 1985 — September 28, 1986)

October 20 — December 1

REFLECTIONS ON THE PAST OF A NATION. Paintings by Leonid Bencel of Seattle, Washington. Oils, pencil drawings and colour photo print reproductions depicting historical episodes in Ukraine.

December 8 — January 12

EARLY AND CONTEMPORARY UKRAINIAN CANADIAN POTTERY. Contemporary pottery by Larry Burdeny of Winnipeg, Manitoba and historic works by Peter Rupchan, who learned his potter's skills in Ukraine and operated a cottage industry in the 1920's using rare Saskatchewan clay.

January 19 — March 2

UKRAINIAN REGIONAL COSTUMES IN MINIATURE. Doll collection of the Ontario Branch of the Ukrainian Museum of Canada, depicting costumes representative of various regions of Ukraine.

March 9 — April 13

SASKATCHEWAN SCENES. Painting by Lynn Sturby of Regina, Sask. Oils showing prairie scenes and Saskatchewan landscapes.

April 20 — May 18

A TASTE OF NORWAY. An exhibit sponsored by the Saskatoon Norwegian Cultural Society. Various artifacts, maps, and text describing Norway in the past, present and future.

May 25 — June 22

RECENT ACQUISITIONS. Various artifacts recently acquired by the Ukrainian Museum of Canada.

June 29 — July 27

LANDMARKS III. Photographic display by the Pioneer Tours Project, Phase III, of the Ukrainian Museum of Canada. Ukrainian historic sites and points of interest along the Yellowhead highway in Saskatchewan are featured.

August 3 — September 28

LOST ARCHITECTURE OF KIEV. Photographic exhibition from the New York Ukrainian Museum documenting the destruction of landmarks in Kiev, capital of Ukraine.

"Sons of the Soil". The Museum's permanent exhibit describes the Ukrainian immigrant experience in Canada and contains costumes, handcrafts, documents and photographs.

PRESS RELEASE

The Manitoba Multicultural Anthology Committee announces the winners of the Manitoba Multicultural Anthology Search: David Arnason, Pamela Banting, Lyn Cockburn, Dennis Cooley, Dorine Cooper, Margot E. Coulter, John Danakas, Lillian Downes, Bruce Eason, Beatrice Fines, Caroline Flett, Irene Friesen, Patrick Friesen, Rhinehart Friesen, John Grenon, Isobel M. Grierson, Kristjana Gunnars, Winifred Hulbert, Harold Janzen, Sarah Klassen, Nancy Latham, Maria Conception Madolora, Nick Mitchell, George Morrissettee, Fred Narvey, Sheldon Oberman, W. Paluk, Uma Parameswaran, Isabel Reimer, Mrs. J. A. Ryan, Neil Sandell, Leo Sawicki, Lee Schacter, Paul A. Sigurdson, Molly Stewart, and Sigrun G. Zatorsky.

The jurors were: Mary K. Dixon, Carol Matas, Bruce McManus, and Dr. Mary Pankiw, Chairperson of the Manitoba Multicultural Anthology Committee.

Honorariums were awarded to the winners at a reception held, on Friday, September 27, 1985, at the Delta Winnipeg Hotel, in conjunction with the Manitoba Intercultural Council Biennial Ethnocultural Assembly.

The anthology project is cooperatively funded by Manitoba Education; Manitoba Culture, Heritage and Recreation, and the Secretary of State, Multiculturalism Directorate.

The Honourable Eugene Kostyra, Minister of Culture, Heritage and Recreation, announced that a set of the anthologies will be placed in each public library in Manitoba.

The Honourable Maureen Hemphill, Minister of Education, announced that a set of the anthologies will be placed in every school library in Manitoba.

Contact Person: Dr. Mary Pankiw 772-0923.

НАШИМ ДІТЯМ

З шаблею на вовка

У маленького п'ятирічного хлопчика Андрійка б а т ь к о працює лісничим. І хата їхня в лісі. Вдень Андрійко гуляє в лісі, не боїться ні гущавини, ні дощу. В дощ можна сховатися під великим деревом.

Боїться хлопчик тільки темного, глибокого яру. Що там, в глибині, — він не знає. Вже давно він пішов би туди, розвідав би, та мама не пускає. Як тільки за лісом сідає сонце і в лісі сутеніє, мама кличе його до хати.

Андрійко нехотя йде додому. Мама розповідає про вовка, який живе в глибокому яру, і, як тільки звечоріє, він виходить і по лісі бігає.

— Не ходи до лісу вночі, — говорить мама. — Вовк — страшний звір.

— А чим же його можна подолати? — цікаво знати Андрійкові.

— П о д о л а т и вовка можна тільки шаблею.

У Андрійка аж дух захопило від цих слів. Наступного дня він пішов до шопи, знайшов там залізний обруч і зробив з нього шаблю. Заховав у хаті під ліжком.

Настав вечір. Мама лягла спати, а тата дома немає, поїхав у далеке місто.

Встав з ліжка Андрійко. В хаті видно, ніч місячна. Одягнувся, витяг шаблю з-під ліжка, прив'язав до пояса мотузкою.

— Куди це ти збираєшся? — тихо запитала мама, доторкнувшися до його плеча рукою.

Андрійко не з л я к а в с я, не здивувався. Він і не збирався

приховувати, куди йде. Якби мама не прокинулась і не запитала, куди він зібрався, то хлопчик сам підійшов би тихенько до її ліжка, розбудив і сказав:

— Мамо, я йду на вовка.

Але мама сама почула, що син кудись з б и р а є т ь с я. Він відповів їй:

— Та на вовка ж... Ось і шаблю зробив.

Василь Сухомлинський.

Бандура

Ой, чарівний звук бандури
Так прекрасно грає,
То здається, що бандура
В собі чари має.

Як на сумно вдарять струни,
Серце аж заплаче,
А як весело заграють,
Серце гуля, скаче.

Як історію згадає,
Граючи дідусь старий,
То з бандури відізветься
Воля, мов козак живий.

Я р о с л а в а К і с и к, Торонто

Ірина Петрів

• • •

Ой, летіли лебеді,
Ой, летіли молоді,
Біле пірячко губили,
Біле пірячко стелили
По синій воді.

Ранком сонечко піднялось!
Дивувалось: що це сталось?
Може, це у сні?
Все навколо біле-біле,
І дерева, мов зацвіли
Вишні навесні.

Почув вітер тишину,
Колисати став сосну.
Закрутив пушення срібне,
Стало зовсім неподібне
На весну.

Микола Петренко

Щедрість

Річко, річко, на тобі
Ще одну краплинку:
Прийде дівчинка сюди —
Ти скупай Маринку.

Гілко, гілко, на тобі
Ще один листочок:
Заховаєш Василька
Ти у холодочок.

Чайко, чайко, на тобі
Ще одну пір'їнку:
В синє небо понесеш
Дівчинку Мальвінку.

Ягід вишеньці дамо,
Сонцю — позолоти,
А за се нам світ дає
Всі свої щедроти!

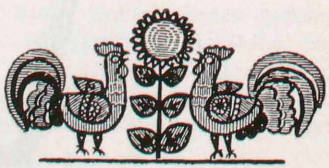

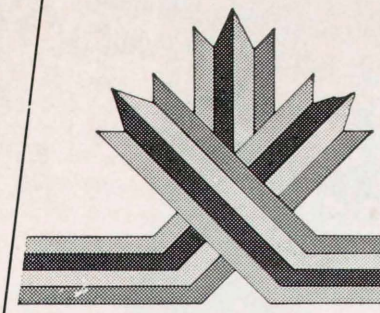

MULTICULTURALISM CANADA

БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ КАНАДИ

робить Канаду гарним місцем для праці і кращим місцем для життя.

Минулого року уряд Канади зробив перші кроки, щоб запевнити, що рівні можливості є діючою та живою дійсністю. Це стосується до ділянок:

ОДНАКОВІ МОЖЛИВОСТІ ПРАЦІ

Уряд Канади прийняв заходи, в напрямі запевнення, щоб усі канадці, без різниці раси чи культурного походження, мали повний доступ до праці у федеральній публічній службі, коронних корпораціях й інших федеральних підприємствах.

Члени меншинних груп були призначені до федеральних агенцій, комісій і рад.

СПРАВЕДЛИВЕ І ЧЕСНЕ ОБХОДЖЕННЯ

Багатокультурність Канади забезпечить через наступних два роки $4,9 міл., щоб перевести в життя рекомендації у справах расових і культурних стосунків за звітом „Рівність Тепер!" спеціяльного Парляментарного Комітету.

Багатокультурність Канади створила національну програму стосунків між поліцією і меншинами, щоб було краще порозуміння між поліцією та етнічними громадами.

КРАЩІ НАГОДИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

Національна конференція в справах Підприємств і Багатокультурности, що буде в 1986 р., забезпечить етнокультурних підприємців корисними контактами і технічними інформаціями.

Конференція досліджуватиме способи, якими власники малих підприємств можуть вживати свої різні мовні, культурні і підприємчиві здібності з найбільшою для себе користю.

ДОСТУП ДО УРЯДІВ

Встановлення сталого Парляментарного Комітету Багатокультурности подбає про те, щоб департаменти федерального уряду відбивали багаторасову і багатокультурну різноманітність у всіх його програмах, політиці і практиці.

ДОСТУП ДО ЗАСОБІВ ЗВ'ЯЗКУ

Багатокультурність Канади встановила дорадче тіло для підтримки діялогу між радіо- і телебаченням та етнічними групами й дорадчування урядові в справах передач.

В цей спосіб почалася програма діяльности для підтримки расової і культурної гармонії.

З уже існуючими програмами забезпечення права культурного вияву, ми приступаємо до зосередження над рівними економічними програмами. Це може вчинити Канаду можливо найкращим місцем для життя і праці.

За ширшими інформаціями звертайтеся, будь ласка, до Багатокультурности Канади в найближчому Вам бюрі Державного Секретаря, або пишіть: Multiculturalism Canada, Ottawa, Ontario K1A 0M5

CANADA

Minister of State
Multiculturalism
Hon. Otto Jelinek

Le ministre d'État au
Multiculturalisme
L'honorable Otto Jelinek

90-ЛІТТЯ УРОДИН ДОБР. ПАРАСКЕВІЇ МЕЛЬНИК

Едмонтон, Альберта

Дня 8-го червня 1985 року сповнилося 90 років життя добродійці Параскевії Мельник, вдові по бл. пам'яті о. прот. Івана, який упокоївся 10-го червня 1972 року в парафії Вакав, Саск.

В день уродин відвідали й привітали добродійку, син Борис, який під цю пору є ректором Інституту Св. Івана в Едмонтоні з дружиною Ґенею, та внук добродійки Тимофій. Прибула близька й дальша родина зі сторони добродійки й сторони бл. п. прот. Івана, та приятелі. По святочному в родинній і в дружній атмосфері відзначили цей пам'ятний день для добродійки П. Мельник.

З нагоди 90-літніх уродин наспіло багато листовних привітів, як також були привіти від державних мужів а саме: Прем'єр-міністра Канади — достойного Браєна Малруні, Джана Непієра Тирнера — провідника ліберальної партії-опозиції, прем'єра Альберти — достойного Пітера Логіда й посла до федерального парляменту Канади — достойного Била Лесика. Всі привіти справили Ювілятці велику радість. Велику радість і пошану справило для добр. Мельник, Товариство Старших „Дніпро", яке щомісяця вшановує своїх мешканців з нагоди їх Дня Уродин. В місяці червні ц. р. вшанували двох поважних віком мешканок Дому „Дніпро", а то пані Єлену Романюк, 94-річну заслужену піонерку церковно-громадського життя й 90-літню достойну добр. Параскевію Мельник.

Добр. Параскевія народилася 8-го червня 1895 року в селі Княже, повіт Снятин, Галичина — Західня Україна, від батьків Михайла Королюка й Марії з дому Павлюк. В 1900 році Параскевія 5-літньою дівчиною, з три-річним братчиком Дмитром та сестричкою Анною, народженою в дорозі та з батьками приїхала до Канади, й зупинилась на деякий час у Вінніпезі. Батько Михайло Королюк в скорому часі пішов з іншими еміґрантами шукати фарми (гомстеду) і зайшли аж до Кагвин 11 миль на північ від Ендру, Альберта. Вернувшись Михайло Королюк до Вінніпеґу, забрав родину й волами пустилися тоді в незнану лісисту й невідому для них територію і країну.

В той час в Канаді були тяжкі піонерські часи й родина Михайла Королюка тяжко все переживала. Вони були змушені мешкати в землянці, яку батько Параскевії Михайло своїми руками викопав, щоб дати родині дах над головою, щоб забезпечити родину від зимна й від лісових звірів. Дальше батько Михайло лишає дружину Марію з малими дітьми і йде пішли до Едмонтону, шукати за працею, щоб дати родині прожиток та збудувати хату, що йому по тяжких трудах вдалося це зробити.

В тяжкій щоденній праці родина Михайла Королюка почала тужити за Храмом Божим, де можна би помолитись Господу Богу, за кращу долю в новій країні Канаді. В короткому часі вони віднайшли Православну Церкву, яка там тоді була й в неділі, чи свята, волами до неї їздили, а то 11 миль на Шандри.

Параскевія проживає з батьками до 1908 року, а опісля виїздить до Едмонтону на працю, як також вступила до дівочої Місійної тоді Рутеніян Школи.

В 1917 році Параскевія Королюк вийшла заміж за Івана Мельника. В 1919 році молоде подружжя виїздить до Ванкуверу, Б. К., де обидвоє працювали. В 1926 році Параскевія зі своїм мужем Іваном виїхали до Гвайт Ривер, де її муж Іван отримав працю в торговельній фірмі Годсон Бей. В той час Параскевія попри домашню працю й опіку 3-місячним синочком Борисом, обставини змусили її бути норсою й лікаркою для тамошнього індіянського населення. Вона не одну ніч не спала студіюючи лікарську книжку, щоб знати, як помогти лікувати тих осіб, які не раз ані два вдавалися до Параскевії за поміччю.

В 1930 році Параскевія зі синком Борисом повертається до Ванкуверу, а рік пізніше приїхав до неї і її чоловік Іван Мельник. В 1954 р. муж Параскевії Іван Мельник виїздить на пастирські курси богословія до Колеґії Св. Андрея у Вінніпезі. В 1956 році богослов Іван Мельник, був висвячений Митрополитом Іларіоном у священики Української Греко-Православної Церкви в Канаді у Вінніпезі.

Ставши в ряди духовенства о. Іван був відразу призначений Проводом нашої Церкви на парафію до Піс Ривер, Альберта, де і з добродійкою Параскевією виїхали.

Отець прот. Іван ще обслуговував такі громади: Вестлок, Альта., Овкборн, Ман. і Вакав, Саск., де о. прот. Іван і упокоївся в 1972 році.

Через цілий час їхнього подружнього життя, а головно, як дружина душпастиря, добр. Параскевія була все помічницею своїому мужеві прот. Іванові. Особливо вона брала активну участь в церковно-громадсько зорганізованому житті в парафіяльних громадах та в Союзу Українок Канади. Будучи у Ванкувері допомагала в зорганізуванні Жіночого Товариства, Рідної Школи, а пізніше належала до відділів Союзу Українок Канади, де вона була з о. прот. Іваном на парафіях. За свою довголітню приналежність до Союзу, 29-го травня 1983 року була нагороджена 50-літньою Грамотою Союзу Українок Канади у відділі Лесі Українки у Ванкувері, Б. К., де також добродійка Параскевія в 1940 році була головою того ж відділу.

В домі прот. Івана й добродійки Параскевії була все українська преса як: „Вісник", „Віра й Культура", „Ук-

Звернення до Відділів Об'єднання Прихильників ДЦ УНРеспубліки в Канаді

В березні місяці 1985-го року була розіслана по відділах цікава книжка М. А. Лівицького Президента УНР в екзилі під заголовком: „ДЦ УНР в екзилі між 1920-1940 роками" для розпродажу. Половина відділів вже розрахувалися за надіслані книжки. Просимо ті відділи, які досі не розрахувалися за ці книги, приспішити продаж книжок, щоб Головна Управа могла зробити кінцевий розрахунок і переслати решту нашого заборгування до Видавничої Спілки УІБ до Філядельфії.

Уважається товариською повинністю кожної місцевої Управи Відділу ОП ДЦ УНР в Канаді повідомляти Головну Управу про Загальні Збори Відділу, щоб Головна Управа по можливості вислала свого представника або написала привіт Зборам. Також просимо після відбутих Річних Зборів повідомляти Головну Управу про склад новообраної Управи.

Є теж бажано, щоб Управи Відділів подавали Головній Управі короткі відомості про свою діяльність для поширення цих інформацій в Обіжниках Головної Управи.

КОЛЯДА

Нагадуємо нашим відділам, щоб заздалегідь готовилися до успішного переведення КОЛЯДИ на потреби Державного Центру УНР в екзилі.

МЕТА....

Передплачуйте і поширюйте серед Ваших знайомих і приятелів часопис „Мета" орган Державного Центру УНР в екзилі. Використовуйте різні нагоди — сумні чи веселі, — на тризнах чи на Ювілейних святкуваннях, і переводьте збірки на пресовий фонд часопису „Мета". В часописі „Мета" Ви знайдете новини з діяльности Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі, як також програмові статті й перегляд актуальних подій з життя української діяспори і на наших рідних землях.

Кольпортер на Канаду є пан Іван Карнаух.

Адреса кольпортера:

Mr. I Karnaush
24 Sation Rd., Ste. 1
Torono, Ont.
M8V 2P9

УКРАЇНСЬКА БІБЛІОТЕКА ІМ. С. ПЕТЛЮРИ

Як згадано вже докладніше в цьому Обіжнику на 3-ій сторінці, прикладаємо Головам Відділів ОП ДЦ УНР Збіркові Листи на Українську Бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі і просимо все наше членство і прихильників української культури й ідей Симона Петлюри складати щедрі пожертви на цю так важливу інституцію.

За Головну Управу Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Канаді.

Д-р Г. Янішевська — голова,
Д-р З. Плітас — кор. секретар.

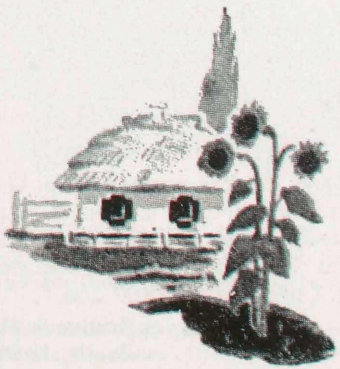

раїнський Голос" (від його появи 1910 року) й інші. Журнал „Промінь" передплачує добродійка від першого числа 1960 року, що й дотепер з зацікавленням читає.

По упокоєнні о. прот. Івана, добр. Параскевія переселася мешкати на короткий чачс до сина Бориса в Едмонтоні, а опісля виїхала на довший час до Бирнабі до лагіднішої підсонням провінції Британської Колюмбії, щоб ближче жити своєї рідні, своїх сестер Анни й Марії.

В 1983 році добр. П. Мельник, переїздить на сталий побут до Едмонтону, й замешкує в Українськім Домі для Старших Громадян „Дніпро".

Тут добродійка по змозі своїх сил бере участь в Товаристві Старших „Дніпро" й є його членкою. Ходить на Богослуження до Катедрального Собору Св. Івана й є членкою церковної громади Св. Івана.

Дякуючи Господеві за прожитих 90 років, добр. Параскевія Мельник складає від себе дар в сумі $100.00 на 25-літній Ювілей журналу „Промінь". Висловлює велике признання за цінну редакційну праці пані Наталі Когуській і всім співпрацівникам „Променя" і бажає якнайкращих успіхів на майбутнє.

Хай Господь Бог обдарує Добродійку Параскевію — Ювілятку, кріпким здоров'ям і Многими Літами.

Приятелька

Ювілейні привіти

З нагоди ювілею журналу „Промінь" складаю сердечний привіт редакторці Наталі Когуській.

Залучую дар в сумі 1,000.00 дол. на розвиток, зріст і продовжування освітньої праці нашого дорогоцінного журналу на чергових 25 літ.

З пошаною,
Василина Бойко, Даркович — Ейлмер, Квебек.

— — —

З нагоди 25-літнього ювілею журналу „Промінь", членки відділу ім. Олени Пчілки у Йорктоні, Саск. складають квіти незабутнім у світлу пам'ять усіх членок, які відійшли у вічність та складають 25.00 дол. на журнал „Промінь".

Анна Кучерява, голова
Анна Ефтода, реф.

— — —

Хвальна Редакціє:

З нагоди 25-ліття журналу „Промінь" наш відділ ім. Лесі Українки С.У.К. в Виндзор, Онт. пересилає на потреби журналу „Промінь" 250.00 дол. (двісті п'ятдесять долярів). Особливо висловлює наш Відділ признання довголітній редакторці пані Н. Когуській, за тяжку і відповідальну працю.

Бажаємо в дальшому успішної праці і витривалости.

З великою пошаною:

Відділ С.У.К. ім. Л. Українки, Виндзор, Онт.
М. Шадурська, кореспондентка.

— — —

З нагоди 25-літнього ювілею журналу „Промінь" бажаємо редакції і всім працівникам журнала кріпкого здоров'я й найкращих успіхів продовжувати цю корисну працю для нашої організації і нашого народу. Наш дар з нагоди Ювілею журналу 347.00 дол.

За відділ ім. Кн. Ольги:

Настасія Микитюк, рефер.

— — —

З нагоди 25-ліття журналу „Промінь" складаю сердечний привіт шановній редакції за віддану працю. Хай Бог кріпить здоров'ям на многії літа. Засилаю скромний ювілейний дар 25.00 дол. і передплату 25.00 дол.

Доміцеля Максимич,
Лашін, Квебек

На ювілейний фонд журналу „Промінь" у його 25-ліття складаю $500.00 замість квітів у незабутню пам'ять дорогих: мужа Теодора Валігроцького — упокоївся 1954 року в Торонті, сина Романа — упокоївся 1974 року і сина Михайла — упокоївся 1984 року в Тандер Бей, Онт. Вічна їм пам'ять!

Дружина і мама Анна Валігроцька,
Оксбридж, Онт.

Дорога Пані Н. Когуська!

З нагоди 25-ліття журналу „Промінь" складаю сердечний привіт Вам як редакторці за Ваш вклад праці впродовж 25 років його служби.

Також бажаю редакції і всім її працівникам кріпкого здоров'я, найкращих успіхів, щоб і надалі продовжувати таку освітню і культурну працю для Союзу Українок Канади і всього українського суспільства. Засилаю свій дар в сумі 50.00 дол. на ювілейний фонд разом зі своєю передплатою на два роки.

З пошаною і товариським привітом,
Мирослава Телеса.

— — —

Відділ ім. Олени Пчілки в Бирнабі, Б. К. засилає привіт журналові „Промінь" з нагоди його 25-ліття і складаємо наш скромний ювілейний дар 15.00 дол. на його потреби.

Складаємо також наші ґратуляції редакції „Променя" за постійну цінну і корисну працю для українського жіноцтва. Бажаємо Вам багато успіхів у майбутньому.

За відділ ім. О. Пчілки:

П. Фасеґа, секретарка.

— — —

З нагоди 25-ліття журнала „Промінь" складаємо найщиріший привіт журналові та найкращі побажання редакторці Наталі Когуській і всім працівникам за віддану працю для журнала впродовж чверть століття.

Для продовження цінної праці журнала складаємо $25.00, як наш ювілейний дар.

Марія і Петро Чижевські,
Норт Бетлфорд, Саск.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

Зустріч з Редакторкою
Едмонтон

В неділю 20-го жовтня 1985 року відділ Союзу Українок при парафії Св. Андрея в Едмонтоні святочно відзначив 25-ліття журналу „Промінь". Ми були дійсно щасливі, що на наше запрошення редакторка „Променя" пані Наталія Когуська могла прибути і збагатити нашу цю важливу імпрезу.

Святкування почалося рано Службою Божою, яку відслужив Всеч. о. М. Крищук. Підчас Служби Божої співав церковний хор під диригентурою пані Мирослави Фодчук. Після Служби Божої з церкви всі прийшли до залі на каву і смачну перекуску, яку приготовили членки відділу.

В залі на центральній стіні висів великий рисунок з обкладинки ювілейного числа „Променя", як також виставка оправлених журналів за минулих 25 років. Цим проєктом зайнялася Емілія Ґоргійчук.

Господині цієї імпрези були — Олександра Гоголь і Павліна Лисак. Програму переводили — Павліна Лисак і вона відкрила це свято та привітала усіх присутніх.

Голова відділу Джені Ґушата зложила привіт з нагоди 25-л'тнього ювілею.

Добродійка Надя Крищук була запрошена пояснити у англійській мові початки журналу, як також його велику користь в усіх ділянках життя.

Гостю доповідачку, пані Наталію Когуську представила пані Анна Звоздецька, бувша голова Союзу Українок Канади. Вона у коротких словах розказала про її працю не тільки як редакторки й авторки, але як також в нашій організації і як її було відзначено золотою медалею міста Вінніпегу.

У своїй доповіді пані Наталія Когуська заявила, що відділ Св. Андрея належить до молодих відділів у Канаді. Вона сказала, що місяць жовтень то є свято преси і книжки і частиною нашої традиції і культури є освітні програми. Далі доповідачка піднесла важливість преси у житті і поступи в організації як також наші завдання. Вона порівняла наше життя і зміни в яких потрібно скоро пристосуватися до обставин і змін. Пані Наталія Когуська на кінець звернула увагу, що 1985 рік є присвячений Родині і Молоді.

Подяку зложила бувша голова відділу, пані Анна Гарасимчук. Вона

ХОР ЗОЛОТОГО ВІКУ ПІД ЧАС ЮВІЛЕЮ „ПРОМЕНЯ" В ЕДМОНТОНІ У ВІДДІЛІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. АНДРЕЯ.

Зліва направо перший ряд: Марія Сорокан, Фрузіна Безбсротка, Олена Мулик, Текля Ткачик, Наталя Когуська (редакторка „Променя"), пані Василів, Василина Рокіцька, Єлисавета Цимбалюк, Марія Товпич, Ольга Васильців, Леся Сліпчук (диригентка).

Другий ряд: Олена Козір, Василина Вацик, пані Абрамик, Ґеня Вінтоник, Магдалина Шапка, Анна Бальон, Михайло Ткачик, Марія Кошман, Михайло Василів, Никола Бойко і Олекса Павлишин.

висловила вдячність пані Наталії Когуській, що присвятила чверть століття для редагування журналу, як також народній і церковній праці. Далі побажала пані Наталії Когуській дальших успіхів. Тоді всі відспівали їй „На многії літа". Маленька Кандіда Бловер вручила доповідачці китицю свіжих квітів.

Програму переплітали розвагові точки. Виступала мала Павліна Лисак і Стефан Руднітський з скрипковим дуетом. Панна Таня Юзвишин деклямувала вірш „Журналові Промінь", який написав Йосип Костецький. Хор золотого віку під диригентурою пані Лесі Сліпчук гарно відспівав три обжинкові пісні: — „Косарі", „Ой літає соколонько" і „Зеленєє жито".

Парох о. Мирослав Крищук закінчив цю імпрезу словом оцінки журналу та подякою за влаштування.

Пожертви на Ювілейний Фонд „Променя" були зложені як також і передплати.

Імпреза закінчилася краянням чудового ще й смачного ювілейного торта, якого прибрала і подарувала членка — Павліна Петрик.

На святі журналу в Едмонтоні. Зліва направо — Джені Гушата, голова, ред. Наталя Когуська, Павліна Лисак, референтка „Променя".

Усім учасникам щира подяка.

(Виказ пожертв на Ювілейний Фонд буде проголошено в іншому місяці. Ред.).

Павліна Григор-Лисак, референтка „Променя" Св. Андрея, Едмонтон.

З гостини на пресовий фонд „Променя"

Лондон, Онт.

14-го жовтня вже від 4-ої години почали сходитися членки відділу ім. княгині Ольги до церковної залі, накривали столи, готували вечерю. Довголітня голова відділу Галина Володченко дочекала свого 65-ліття.

Появилася ювілятка в супроводі Галини Кошман близько 6-ої години вечора і зупинилася у дверях від несподіванки. Валентина Поліщук удекорувала ювілятку корсажем і підвела до головного стола, де сиділи дві дані ювілятки — Лена і Зіна. Господиня гостини, скарбник відділу, Антоніна Ноженко, привітавши присутніх, попросила о. Миколу помолитися перед вечерею, а потім всі підняли чарки з вином і пролунало потрійне „Многоліття" Галині. Смачна, багата вечеря, а після вечері послідували привіти і побажання. Від відділу вітала Антоніна Ноженко; від усіх присутніх вітала Галина Кошман і вручила ювілятці подарунок; вітала і обдарувала ювілятку Валентина Поліщук, найближча приятелька Галини. Коротке слово сказав о. Микола, підкресливши, що жіноцтво в Лондоні організовано працює для добра Церкви. Від громади вітав голова громади Іван Ноженко, пригадавши ювілятці, як часто доводилося їм сперечатися при праці, але все кінчалося миром.

Від імени майора міста Лондону вітав ювілятку член міської управи Грент Гопкрафт, побажавши доброго здоров'я та вручив ювілятці тарілку з гербом міста Лондону.

Заключне слово мала ювілятка. Ковтаючи сльози пригадала вона наші тяжкі початки, коли горстка жінок, дякуючи нашій тоді паніматі Клеоніді Квасницькій, організувалося у відділ. Від того часу безперебійно йде праця відділу для добра нашої Церкви. Ювілятка закликала всіх до спільної праці, до шанування одної до другої. „Праця на громадській ниві часто невдячна. 12 пропрацьованих років на становищі голови відділу часом витискували сльозу з очей і сіяли зневір'я, але свідомість підказувала працювати, бо працюємо для добра Церкви і народу" — Сказала ювілянтка.

Подякувала всім за присутність, за подарунки і за пам'ять. Молитвою закінчили гостину. Збірку на журнал „Промінь" перевели: — Галина Кошман і Марфа Пилюта. 40.00 дол. пересилаю на пресовий фонд журналу. Жертводавцям щире дякую, а ювілятці бажаємо доброго здоров'я на довгі роки.

Ніна Кузьменко.

Окружний З'їзд Скпадових Організацій в Кемпупс, Б. К. 1985 р.

Перед з'їздом в суботу вечером 28 вересня в авдиторії УГПГромади Дарця Кут — сумківка з Ванкуверу давала практичні лекції-демонстрації ткацтва на двох варстатах. 10 сумківців з великим зацікавленням використовували лекції до пізної ночі.

Неділя 29-го, 9-та година ранку реєстрація учасників, огляд виставки декоративної тканини різних частин України: плахти-обгортки, пояси, рушники, килими, налавники та інше. Українські паперові гроші, марки, дві чаші нагороди давніше одержали відділи СУМК у Вернон та у Ванкувері за драматичні вистави. Чотири альбоми історії в образках. Влаштували виставку Л. Кут, Марія Богдан, Д. Кут і Нелі Джаман.

10-та година ранку Служба Божа — о. прот. П. Блажук. По обіді голова місцевого відділу Союзу Українок Єлисавета Ляйн привітала присутніх з Ванкуверу, Волей, Келовни, Вернон та Кемлупс. Голова Провінційної Екзекутиви і заступнися центральної управи Люба Кут продовжувала програму, в привіті звернула вона увагу на цілі і користи таких з'їздів, для заохочення молоді брати спільну участь із старшими в релігійно-громадській праці для забезпечення української мови та родинного життя в Канаді.

Приготовляємося до гідного відзначення 1000-ліття Хрещення України, до центральної конференції Союзу Українок Канади та СУМКівців Альберти і Британської Колюмбії, які відбудуться 31-го липня і 1-го серпня в університетській авдиторії. 30-річний Ювілей і 15-ий З'їзд Екзекутиви Б. К. відбудеться 27-28 вересня 1986 року.

Слідували привіти: Йосиф Буяр — голова новозорганізованої Екзекутиви ТУС, пан Ворох — голова Української Православної Громади в Кемлупс, Орися Ляйн і Дарця Кут СУМКівки із Кемлупс і Ванкуверу. Теми для дискусії під проводом культурно-освітньої референтки — Анни Залубняк, яка виголосила лекцію: „Молодь і Церква та цілі Союзу Українок Канади", Катерина Ґрам'як сумківка — „Чому молодь повинна належати до СУМК". Йосип Буяр „Де ТУС сильний, там і СУМК розвивається".Іван Коляска „Чому потрібно належати до ТУС", Маємо вже 3 відділи ТУС, а 4-ий започатковано підчас осібної сесії цього з'їзду, для відзначення 1000-ліття в 1988 році маємо намір збільшити членство і відділи кількакратно.

З окружного З'їзду в Кемлупс, Б. К. Перша зліва Марія Богдан, Люба Кут і третя напереді — Елейн.

Сумківці Орися Ляйн і Роберт Ґрам'як говорили про літні курси українознавства та користь для молоді. Дарця Кут про ткацьку школу в Бенф та діяльність СУМК у Ванкувері. Отець прот. П. Блажук — 1000-ліття Хрещення України у Святу Православну Віру та величного провінційного відзначення підчас ЕХПО 86, 2-3 серпня в університетській авдиторії.

Отець звернув увагу також на нове цікаве 154 сторінкове видання бібліотеки у Ванкувері „Збірник пам'яти життя українців Британської Колюмбії", збірка Ф .Богдана. Книжка була на виставці.

Н. Воробець — голова Філії Музею виявила діяльність, потреби набуття членів і землі для поширення будинків Українського Музею в Саскатуні.

Концертова частина програми була переплетена поміж іншими виступами під доглядом Марусі Гусь. Хор з Вернон: П. Малиш — диригент. Мандолінова оркестра з Келовни: І. М. Іавнишин — диригент. Сольо-танок — Катерина Ґрам'як, яка дістала першу нагороду за виступ в Давфині. Жіночий хор з Келовни: Г. Новосад — диригентка. Сольо-спів і гра на бандурі та в'язанка пісень на цимбалах — Дарця Кут. Гра на сопілці — Орися Ляйн. Підчас вечері, загальна співанка народних пісень під проводом Анни Залубняк. Фільми, 100 років Жіночого Руху — Дарця Кут — коментаторка та 1000-ліття Хрещення України — Йосиф Буяр.

Нагороди присутнім і на розіграв-

ку подарували: п-во Буярі - 7, Л. Кут — 3 і Маіря Стівенс — 1, під заряджанням пані Буяр. Подяка — Люба Кут, закриття З'їзду — о. прот. П. Блажук.

Цікаво і приємно було слухати дискусії, відповіді старших та сумківців, яких було поважне число, вони давали запитання та свої завваги на різні теми. Не дивно, бо хоч українська громада в Кемлупс невелика, але їх праця є замітна, головно, вони зуміли зацікавити молодь, її трактують як рівну з рівними, і це дає молоді більше відваги, вона вповні зацікавлена та бере участь спільно із старшими в релігійно-громадській праці.

Виступи були прийняті гучними оплесками, а деякі і повстанням з місць. Завдячуючи впорядчикам цього Окружно-Інформаційного З'їзду учасники програми і присутні мали приємну нагоду прилучитися до поширення української культури і знання.

Ольга Кіндрачук і Нелі Джаман,
секретарки.

З окружного З'їзду Союзу в Кемлупс, Б. К. Сумківці: Дарія Кут дає лекцію ткання.

БАТЬКИ, ДІТИ...

(Закінчення з стор. 4)

вість подбату про це, щоб дитина могла поширювати своє знання мови поза школою: дальша рідня, бабусі, дідусі, тети й дядьки, а то й знайомі та сусіди. До дванадцятого року життя дитина може без труду засвоїти дві, а то й три мови через постійне їх уживання. В таких обставинах діти вивчають мову перфектно протягом кількох років. Це має також позитивний вплив на успіх у їхніх загальних студіях у школі. Діти з мішаних подруж мають небувалу нагоду вивчити мову через асоціяцію з різними членами ближчої і дальшої рідні. На жаль, з різних причин ці „натуральні" можливості вивчення мови лишаються у більшості випадків невикористаними.

Збереження української мови і передача її молодому поколінню в Канаді була і є для нас пекучою справою. Водночас мусимо робити заходи, щоб це покоління засвоїло собі літературну форму мови. Батьки й учителі повинні звертати увагу, щоб діти не калічили української мови англійськими словами, зворотами, ідіомами та нішими макаронізмами. І якщо ми вимагаємо від наших дітей знання чистої розговірної української мови, то і ми самі мусимо завжди придержуватися тих самих правил. З досвіду знаємо, як трудно приходиться нам і нашим дітям зберегти чистоту мови, коли ця мова є під постійним денаціоналізуючим натиском: русифікація в рідним краю та англізація на американському континенті.

Свідоме українське суспільство в Канаді належно оцінює своє завдання зберегти мову і передати її дітям. Багато праці вже покладено на цьому полі, а ще більше прийдеться її покласти в будучому. Від більше чим десятка років уряд Канади і уряди поодиноких провінцій офіційно затвердили політику двомовности та багатокультурности. Мільйони долярів призначено кожного року на допомогу в ділянці двомовного шкільництва і культурної діяльности. Для української групи в Канаді наступила пора і кон'юнктура свобідного розвитку на полі навчання мови та культури Кон'юнктуру цю ми використовуємо. Але до якої міри зможемо в Канаді повздержати загальну денаціоналізаційну тенденцію серед нашого молодого покоління і чи зможемо ефективно зберегти нашу мовну і культурну спадщину серед переважаючої маси англомовного населення, залежатиме таки від наставлення, свідомості і наполегливості пересічного батька й матері українського роду. **„Тема" ч. 2. 1985**

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У другу річницю смерти нашої дорогої мами і бабуні, бл. п. Анелі Топоровської, яка упокоїлась 1-го грудня 1983 р. в Давфині, Манітоба, і з нагоди 25-ліття журнала „Промінь", який журнал вона так любила читати, складаємо $100.00.

Дочки: Марія, Іванна і Кароліна з родинами

— — — — —

У незабутню пам'ять наших дорогих сватів — Павла і Параскевії Лисак, які упокоїлись у 1983 р. в Едмонтоні, замість квітів складаємо у їх пам'ять $25.00 на фонд „Променя".

Свати Іван і Марія Григори, Едмонтон

— — — — —

В першу річницю смерти видатної і заслуженої Союзянки Ганки Романчич-Ковальчук — дня 13 жовтня відправлено панахиду в церкві з традиційними колачами. Хай пам'ять про неї і добрі її діла завжди будуть прикладом іншим. У світлу пам'ять покійної даруємо $25.00 на журнал „Промінь".

За відділ ім. Лесі Українки в Ст. Кетерінс
Надя Андрусів, голова

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на могилу бл. п. д-ра Митра Ґулуцана, бувшого директора Іст Юропіян Інститут в Едмонтоні, який упокоївся в 1979 році. Добру пам'ять про нього будемо зберігати в наших серцях і разом з молитвами за спокій душі його.

Складаємо у світлу пам'ять Покійного $100.00 на „Промінь".

Дружина Василина Гулуцан з дітьми і внуками,
Олекса і Павліна Лисак,
Ілля і Анна Звоздецькі,
Марія і Іван Григори — всі в Едмонтоні.

— — — — —

У другу річницю смерти мого дорогого мужа бл. п. Михайла Сакундяка, який відійшов у вічність 28 жовтня 1983 року, в його світлу пам'ять засилаємо $30.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна з родиною, Саскатун, Саск.

У першу і болючу річницю смерти мого незабутнього і дорогого мужа, батька, дідуся, бл. п. Михайла Семиволоса, який відійшов від нас у вічний спочинок 7 листопада 1985 р., в його незабутню пам'ять складаємо $20.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина Євгенія Семиволос,
сини — Гриць і Володимир
невістки: Джулі і Джоан,
онуки — Гриша, Марко, Корі
і Карстен — Брентфорд, Онт.

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і діда Василя Матійовського у сьому річницю смерти — упокоївся 21 листопада 1977 року засилаю $15.00 на „Промінь".

Дружина Анна Матйовська з родиною
Овкбурн, Ман.

— — — — —

На свіжу могилу покійного Мирослава Кіндрачука, який упокоївся в середу 24 жовтня 1985 року, засилаємо $15.00 на нев'янучий вінок на „Промінь".

Родині складаємо найщиріші співчуття.

Марія Н. Іванчук, Марія Г. Тимко,
Єлена і Іван Іванчук, Витків, Саск.

— — — — —

У другі роковини упокоєнння мого незабутнього мужа Йосифа Шмігельського — відійшов від нас 18 листопада 1983 року, кладемо китицю квітів на його могилу і засилаємо $28.00 на „Промінь". Вічна йому пам'ять.

Дружина Катерина Шмігельська, Торонто

— — — — —

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа, бл. п. Михайла Котика засилаю мій дар на журнал „Промінь" $10.00.

Параскева Котик, Норт Бетлфорд, Саск.

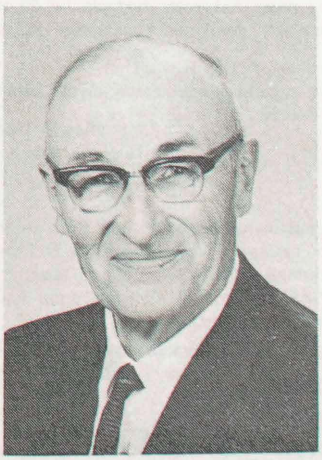

У незабутню пам'ять дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Стефана Талпаша, який відійшов від нас у вічність 17 грудня 1984 р. складаємо в його світлу пам'ять нев'янучий вінок з найкращих троянд і засилаємо жертву в сумі $150.00 на ювілейний фонд „Променя".

Дружина Юстина і родина

На свіжу могилу моєї дорогої мами, бабуні і прабабуні, бл. п. Наталії Степанівни Коробець, яка упокоїлась в Київі в Україні 11 вересня 1985 року, також у вісімнадцяту річницю смерти мого тата, бл. п. Пилипа Павловича, складаю замість китиці пахучих троянд, дар на ювілейний фонд „Променя" $100.00.

Хай українська земля буде їм легкою.

Донька Марія Макаренко з родиною,
Лондон, Онт.

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих покійних: батько — Василь Катеринич — упокоївся 14-го березня 1972, мама — Василина Катеринич — 6-го квітня 1976, муж — Олекса Заболотний — 14 березня 1962. Також родичі мужа (Михайло Іванчук) — батько Олекса Іванчук — 21 листопада 1940 р., мама Катерина Іванчук — 24 грудня 1932. У світлу пам'ять покійних складаємо $75.00 на фонд „Променя".

А нашим покійним хай земля буде легкою.

Михайло і Настя Іванчук,
Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого мужа, дітям батька і дідуся, бл. п. Михайла Охітви, який упокоївся 21 серпня 1985 року у його незабутню пам'ять складаю $25.00 на журнал „Промінь", що його Покійний так дуже любив читати.

Дружина Анна, два сини, дочка,
онуки, і правнуки, Ватсон,, Саск.

— — — — —

У пам'ять членки пок. Катерини Троян, яка відійшла у вічність в м. вересня 1985 р. в Саскатуні, замість квітів на її могилу кружок Ривирсдил, в якому покійна працювала складає у її пам'ять $17.00 на „Промінь". Вічна їй пам'ять. Родині висловлюємо співчуття.

Анна Чуй, голова кружка
Марія Дорош, рефер.

У незабутню пам'ять наших дорогих родичів, бл. п. Івана Кирилюка — упокоївся 15 серпня 1976 р., Параскевії Кирилюк — 25 травня 1981 р., Николи Волощука — 3 червня 1963 р. і Василини Волощук — 5 липня 1968 р. — засилаємо у пам'ять покійних $50.00 на журнал „Промінь".

Покійним вічна пам'ять.

Марія і Петро Волощуки,
Оттава, Онт.

— — — — —

На свіжу могилу дорогого мужа, Леся Ступара, який відійшов у вічність 9 вересня 1985 року у Норт Бетлфорд, Саск., як нев'янучий вінок складаю пожертву на журнал „Промінь" $20.00.

Покійному хай буде вічна пам'ять.

Дружина Параска Ступар

— — — — —

На свіжу могилу дорогої приятельки, бл. п. Анастасії Лис в Канорі, Саск., замість квітів складаємо на нев'янучий вінок $10.00 на пресфонд „Променя". Покійній вічна пам'ять.

Родині висловлюємо щирі співчуття.

Катерина Баюс, Гамільтон і
дочка Вікторія Вилдин, Стоней Крік, Онт.

— — — — —

В світлу і незабутню пам'ять нашої доні, Тереси, Надії, яка відійшла від нас у вічність 23 листопада 1978 року, складаємо $20.00 на „Промінь".

Родичі А. і С. Темрик

— — — — —

У світлу й незабутню пам'ять покійного батька Івана Мартина — упокоївся 2 листопада 1973 р., складаю замість китиці квітів на його могилу $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Аделя, Содбури, Онт.

Найбільше й найдорожче добро в кожного народу — це його мова, бо вона не що інше, як жива схованка людського духа, його багата скарбниця, в яку нарід складає і своє давнє життя ,і свої сподівання, розум, досвід і почування.

Панас Мирний.

— — —

Єдиний скарб у тебе — рідна мова,
Заклятий для сусіднього хижацтва:
Вона твого життя міцна основа
Певніша над всі скарби і багатства.

П. Куліш.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ

Рік тому, в четвер 9 серпня упокоїлася на 78-му році свого трудолюбивого життя в Монтреалі сл. п. Марія Савчук з роду Шушковська. В суботу 10-го серпня цього року її муж Осип запросив родину і близьких своїх приятелів, щоб зібратися ще раз та помолитись у першу річницю за спокій душі покійної. Понад 35 осіб зібралося на його запрошення в Соборі Святої Софії на панахиду, яку відслужив прот. Ігор. Куташ, настоятель Собору при допомозі дяка пана Василя Герича. Після молитов, всі зайшли до залі молоді при Соборі, в резиденції громади, щоб спільно поділитися трапезою, яку приготовила пані Ніна Черіба. Приятель родини і колишній голова громади Володимир Коленич перевів коротеньку поминальну програму, в якій з короткими привітаннями виступили сам господар, отець настоятель і муж Осип з подякою. З цієї нагоди не забули про свою рідну церкву і по 100 долярів зложили муж покійної Осип та син Євген, а приятелі п-во Панчуки, пані Тимчак та пані Сосницька також від себе передали по 10.00 долярів на нев'янучий вінок — Собору. Формальної збірки непереводили. Тому що сл. п. Марія була постійною членкою Союзу Українок та читачем і передплатником журнала „Промінь" муж покійної Осип також передав 50.00 долярів на „Промінь" з цим привітанням:

У першу болючу річницю упокоєння моєї дорогої дружини, бл. п. Марії, яка відійшла у вічність в четвер 9-го серпня 1984 року в Монтреалі, замість живих квітів складаю на нев'янучий вінок в сумі 50.00 долярів на пресовий фонд „Променя", а мою незабутню дружину нехай береже Господь Бог там, де всі праведні спочивають. Вічна їй пам'ять! Муж покійної Марії — **Осип Савчук.**

Додаток.

Не сповна два місяці пізніше в п'ятницю 4-го жовтня за запрошення цей раз сина Осипового (Євгена) зібрались знову майже ті самі люди помолитися у першу річницю ще раз за ще двох, що померли рік тому 5-го і 6-го жовтня Ольгу Пасіку (сваху Марії) і Юлію Савчук, невістку покійної Марії. Господарем знову був Володимир Коленич, а похоронні відправи відслужив прот. Ігор Куташ і дяк Василь Герич.

Нехай з Богом спочивають всі три Марія Савчук, Ольга Пасіка і Юлія Савчук, що залишили трьох вдівців в протязі двох місяців: Осипа Савчука, Ю. Пасіку і Євгена Савчука.

Богдан Панчук.

Бл. П. ТОДОРКО БОДНАРЧУК
Ґронлид, Саск.

Дня 9 вересня 1985 року упокоївся на 89 році життя Тодорко Боднарчук у лікарні Мейфорт-Юнійон.

Народився Тодорко 27-го червня 1896 року в родині Марка і Марти з дому Скоцун в селі Пальченці, повіт Збараж. Був наймолодший в родині з семеро дітей. До Канади пробував приїхати ще в 1912 році, але через слабе здоров'я заборонили йому подорож. В часі Першої світової війни за часів української революції служив в українській армії.

До Канади приїхав 1926 року до міста Вегревил в Альберті, ходив по заробітках, а в 1928 році прибув до Ґронлід, купив фарму і тут поселився. 1930 року одружився з Марією Щербій. В подружжі народилося троє дочок.

Тодорко з родиною був активним членок УГПЦ в Ґронлиді, як також одним з перших членів у Саскачеван Гвіт Пул, був тростом школи, працював на фармі. Працював на фармі до 1966 року, а відтак переніся до міста на відпочиок де проживав з дружиною Марією дотепер.

Похоронні відправи відслужив о. настоятель Тарас Крочак. Похорон відбувся в четвер 12 серпня в Українській Православній Церкві.

Покійний Тодорко залишив у глибокому смутку дружину Марію, три дочки — Лиліян і зятя Джимі в Саскатуні, Анну в Монтреалі, Лесю і зятя Брайн в Едмонтоні, троє внуків і двоє правнуків. Племінників: Ярослава Боднарчука, Ткачук, Костя Крупського і Г. Колесника та багато приятелів і сусідів.

У пам'ять покійного Тодорка родина зложила 23.00 дол.

Після похорону присутні зложили 127.00 долярів. З того родина передала на місцеву церкву. Сестра Катерина Чернявська з Едмонтону зложила 50.00 дол. на оплату кліші в Українському Голосі і журналі „Промінь" по 50.00 дол.

Хай Господь оселить душу покійного, де всі праведні спочивають.

Вічна йому пам'ять!

Учасник похорону.

Різдвяні приписи

Традиційна Свята Вечеря складається з таких пісних страв: Кутя, пісний борщ з грибами, оселедці й інша риба, вареники з капустою, з маком із сливками, голубці, фасолянка, капуста з горохом, гриби, сушені але зварені овочі (узвар), калач, медівнички, завиванець або пампушки.

— — —

Кутя

2 горнят піханої пшениці
3 горнятка води
1 горнятко меленого маку
⅓ горнятка цукру
⅔ горнятка меду, розпущеного в
½ горняткові гарячої води
½ горнятка горіхів посічених (pecan — лускові)

Пшеницю добре висушити в печі (темп. 250 Ф° 1 годину) мішаючи час від часу. Дати в мішечок і товкти аж верхня лушпина злущиться. Відділити пшеницю від лушпинки, сполоскати, залляти холодною водою і хай постоїть через ніч. Пшеницю варити на вільнім вогні яких 3-4 години, аж зм'якне.

Мак попарити і хай добре стече вода і змолоти на машинці два рази. Окремо приготовити цукор, мед і воду. До вихолодженої пшениці додати мак і мед і перед поданням на стіл дати горіхи. Кутю подаємо під час цілого сезону Різдвяних свят, на Різдво, Новий Рік і Йордан.

— — —

Калачі (легенькі)

5 горнят муки
1 ложечка соли
3 яєць
2 ложки меду
1 ложка оливи
1 горнятко добре гарячої води
1 ложечка цукру
1½ ложки дріжджів

Розмішати цукор з водою, наверх посипати дріжджі і відставити на 10 хвилин. У більшій посудині зробити в муці з 2 горнят ямку. Вибити разом яйця, цукор, оливу і сіль. Мед розвести в гарячій воді і дати до вибиитх яєць. Усе це виляти в ямку в муці. Додати дріжджі, добре вимішати і місити уживаючи решта 3 горнятка муки. Розтопити ½ горнятка масла і потрошки додавати до тіста. Місити, аж все масло зужиється. Тісто вимісити аж до гладкости. Тісто на калач повинно бути густіше, як на булочки, або хліб. Накрити і поставити в тепле місце щоб підросло до подвійної величини. Помісити і знову дозволити вирости. Розділити тісто на три частині. Приготовити три вимащених маслом посудині.

Одну з трьох частин тіста порізати на п'ять кусків, з двох частин викачати два валки і перекладаючи один через другого зробити наче шнурок. Положити краєм у посудину, з третьої частини зробити пляцок і положити в середину. З решти двох частин знов перерізати кожну по половині, зробити чотири валочки, грубости мізинного пальця. З тих валків зробити два шнурочки і скручувати їх в противну сторону. Готовий скручений валочок кладеться в середину на пляцок. Кінці гарненько заложити під спід, щоб вийшло гарне колесо. Дати підрости. Помастити добре вбитим яйцем. Пекти в печі 300 Ф° 15 хвилин, а тоді знизити до 250 Ф°, накрити папером і пекти ще ¾ години.

Калачі традиційно стоять на столі через цілі свята.

Подала **Аксенія Сироїд,** Ванкувер.

— — —

Вареники з маком і капустою

Начинка на вареники з маком:

½ горнятка маку, попареного
2 ложки масла
½ горнятка посіченої цибулі
2 горнят квашеної посіченої капусти

Цибулю посмажити в маслі, щоб зм'якла. Мак попарити, відцідити і потерти (дати до вбивача — „блендер" на дві секунди, додати до цибулі, смажити одну мінуту і додати капусту. Мішаючи усе смажити через 5 мінут на дуже повільнім вогні, посолити і поперчити до смаку.

— — —

Студенець з риби
(На Святий Вечір)

2 до 3 фунти свіжої риби (короп або щука)
2 цибулі
2 моркві
1 било селери
2 гілки зеленої петрушки або корінець
4 зерні перцю
сіль і перець
2 білки

Рибу почистити і покраяти на двацалеві кусники. Вложити в ринку, дати покраяну цибулю, моркву, селеру, петрушку, зерна перцю і посолити та поперчити. Покрити холодною водою і варити на легкому вогні, аж риба зм'якне і відставатиме від остей. Вийняти рибу до іншої посудини. Рибну юшку виварити на скорім вогні до половини. Вихолодити вивар і дати 2 білки, трошки вбиті. Поставити вивар на вогонь і гріти, аж закипить, мішаючи уважно кілька разів. Перецідити вивар через чисту платинку. Залити рибу виваром і захолодити.

— — —

Фасолянка

1 фунт білої фасолі
1 покришена цибуля
2 зубці часнику
2 ложки оливи або масла
сіль і перець

Фасолю залляти холодною водою і хай постоїть через ніч. Вранці дати на вогонь аж закипить, зібрати шуму і повільно варити аж поки почне лушпина тріскати. Відцідити і юшку затримати. Цибулю покришити, посмажити в оливі, часник потовкти з сіллю і дати до цибулі, смажити цибулю, аж зм'якне. Додати до цибулі юшку з фасолі і хай закипить. Тепер перецідити цю юшку через ситко і чисту додати до фасолі. Фасолю пом'яти добре і вимішати.

Подала **Василина Човганюк,** Бирнебі.

— — —

Kutia

1 cup cleaned wheat
2 qts. water

Bring wheat to boiling point and simmer for one or two hours until kernels burst open and white disappears and water evaporates.

1 cup poppy seeds. Scald and simmer 3 to 5 minutes. Drain well in cheese cloth and grind twice, using finest blade of food chopper. Set aside.

Dissolve 1 cup honey in 1 or 2 cups water, depending on how liquidy you like your Kutia.

Before the meal, combine cooled wheat, poppy seeds and sweet liguid.

Pyrohy or Varenyky dough

3 cups flour
⅛ tspn. salt
1 tbsp. butter
1 egg
1 cup warm water

Proceed as with other Varenyky recipe.

— — —

Varenyky

4 cups flour
1 egg
1¾ cups warm water
½ tsp. salt

Combine water, egg and salt and add 3 cups flour. Mix well, and knead the fourth cup in until smoots and elastic. Brush with oil and set aside for 15 minutes.

Divide dough in half and cover 1 part. Roll out rest of dough as for pie crust and cut out with a small cutter. Place the round on palm of hand. Place a spoonful of the filling on it, fold over to form a half circle. Press edges together with your fingers, making sure the edges are free from filling. Have edges sealed well to prevent the filling from running out. Place the varenyky side by side on the towel without touching one another, cover with another tea towel to prevent from drying out.

Drop into boiling salted water, not too many at a time, stir gently with wooden spoon to prevent sticking to bottom. Boil about 5 minutes, when they stay on top of water, they are about done. Take out with strainer spoon, put in colander and pour 1 cup cold water over them. Drain, place in casserole and sprinkle with oil or butter with fried onions. Toss gently to coat evenly.

— — —

Filling for Varenyky

Potato:

2 cups mashed potatoes
salt and pepper to taste
½ cup fried onions in oil

Potato and Cheese:

6 potatoes, coocked
1 tsp. salt
1 tbsp. butter
½ lb. Canadian cheese
Mild or medium — grated

Mash potatoes. Add other ingredients and blend well. Cool before filling varenyky.

Cottage Cheese:

2 cups dry cottage cheese
4 tbsp. bread crumbs
1 egg
1 tsp. soft butter
1 tsp. salt

Mix all ingredients and fill varenyky. One cup of mashed potatoes could be added to above cheese filling, if desired.

Sauerkraut:

Cook 3 cups sauerkraut for 10 minutes. Squeeze out well with hands, then chop fine. Fry 3 onions in oil and mix with cabbage (could be fried for another 10 minutes). Cool and fill varenyky.

Prune Filling:

½ cup water
1 cup prunes
½ cup sugar

Bring to a boil, remove pits and let drain on paper towels. Chop prunes fine. Fill.

Poppy Seed Filling:

½ cup prepared poppy seed, scalded and ground fine. Pinch of salt and pepper, 2 tablesspoons sugar. Mix well.

ЗМІСТ XXVI РІЧНИКА

Есеї, нариси, оповідання

	ч. стор.
Н. К. — Новорічні побажання	1— 1
Ганна Янішевська — Спогади про визвольну боротьбу 1917—1921 рр.	1— 3
Богдан Остапюк — Чар Різдва у віршах Богдана Лепкого	1— 6
М. Гараєва — Щедрий вечір	1— 8
Зінаїда Маєвська — Роковини 22 січня 1918-1919 рр.	2— 1
Уляна Пелех — Олесь Бердник — поет	2— 5
Валентина Єрмоленко — Духовий процес творчости Т. Г. Шевченка	3— 1
Іван Франко — Легенда про Пилата	4— 2
Уляна Пелех — Микола Руденко — Поет, прозаїк, філософ	4— 3
Тоня Горохович — Тарасове дитинство	4—11
Уляна Пелех — Микола Руденко — взявши хрест йде на темряву на зло	5— 3
Уляна Пелех — Світло і темрява, добро і зло у „Орловій Балці" Миколи Руденка	6— 3
Уляна Пелех — Святослав Караванський — його життя і творчість	7-8— 5
Уляна Пелех — „Маруся Чурай" — історичний роман Ліни Костенко	9— 7
Іванна Зельська — Епізод з листопада	11— 8

Жіночий рух

Софія Степанюк — Союз Українок на Волині	1— 7
Мелодія Меклейн — Про жіночий рух у Канаді	2—12
Ярослава Кіналь — Співробітниці Централі Союзу Українок у Львові	4 8
Андрій Качор — Перша жіноча кооператива „Труд" та її школа у Львові	5—11
Ніна Кузьменко — З життя клюбу „Золотий Вік"	5—10
Тоня Горохович — Український жіночий рух і фемінізм	10— 3
„Свобода" — З відбутої Міжнародної Конференції в Найробі, Кенія	10—19

З відмічених біографій

О. Авраменко — Про Галину Кальченко	2— 3
Галина Кальченко — Образ Лесі Українки	2— 3
Емілія Остапчук-Конюх — Ганка-Романчич-Ковальчук	2— 9
Уляна Пелех — Людмила Старицька-Черняхівська	2—13
Іванна Дженис — Вшанування Анни Данилович	6—11
Н. Н. — Священик о. Михайло Скрумеда	7-8—14
Н. Н. — Родинне свято — Про Розалію Фарину	10—11
Уляна Пелех — Пам'яті Василя Стуса	11— 3
Н. Н. — Катерина Рожак	11—14
Параскевія Мельник	12—20

Нашим дітям

Коляда — Добрий вечір, Тобі ... 1—14
І. Савицька — Різдво в лісі ... 1—14
Іван Нехода — Дід Мороз ... 1—14
Василь Слободян — Прийде весна ... 2—18
Колобок — Народня казка ... 2—18
Золотий ключик ... 2—18
Тарас Шевченко — Мені однаково чи буду ... 3—18
Перші апостоли Ісуса Христа ... 3—18
Ольга Перевізниківна ... 3—18
Христос явився Марії Магдалині ... 4—19
М. Стельмах — Заєць спати захотів ... 4—19
В. Юрченко — У Вербну неділю ... 4—19
К. Перелісна — Писанка ... 4—19
У. Кравченко — На свято Матусі ... 5—14
К. Перелісна — Рідня ... 5—14
К. Ушинський — Козенята і Вовк ... 5—14
М. Рильський — Річка ... 6—14
Карпатський Великдень ... 6—14
Перер Сото — Аполо і Чічіта ... 7—18
Юрій Ярмиш — Красуня хмара ... 7— 8
Юрій Ярмиш — Квітка та бульдозер ... 9—14
„Дзвіночок" — Наша Мати ... 9—14
М. Руденко — Гень суниці у траві ... 10—21
Ю. Ярмиш — Ведмежа і вовки сіроманці ... 10—21
Я. Щоголів — Осінь ... 11—20
В. Сухомлинський — Не хочу бути слабшим ... 11—20
В. Сухомлинський — З шаблею на вовка ... 12—18
Я. Кисик — Бандура ... 12—18
М. Петренко — Щедрість ... 12—18
І. Петрів — Ой летіли лебеді ... 12—18

Народне мистецтво, музей

Софія Степанюк — Онтарійська Філія Музею ... 5— 8
Український Музей Канади має куратора ... 6—12
Музей досліджує українські історичні місця ... 6—12
Софія Степанюк — Нагороди за добровільну працю суспільства ... 8—12
Оля Гамара — Традиційне українське весілля ... 10—12
С. Степанюк — Онтарійська Філія Музею ... 12— 6

Національне виховання

Уляна Пелех — Дзвін тривоги щодо мови і наша реакція ... 3— 8
Т. Горохович — Розмови бабуні з внуками ... 3— 9
Т. Горохович — Чи батьки наші свідомі як умирає українська мова? ... 4— 6
Т. Горохович — Українська родина і громадські організації ... 4— 7
Галя Українець (А.І.У.) — Старість чи золотий вік? ... 4—10
Марія Макаренко — У День Матері ... 5— 1
Село 85 ... 5— 6
Т. Горохович — Плекання мови — це обов'язок батьків і перше завдання жіночих організацій ... 5— 7
Т. Горохович — Як виростав Андрійко в сучасній українській родині ... 6— 8
Галина Мельник-Марко — Міжнародній рік молоді ... 7— 1
Т. Горохович — Як і звідки діти черпають духовість свого народу ... 7— 3
Т. Горохович — Чи доцільно зберігати ідентичність, живучи в діяспорі? ... 7— 9
Т. Горохович — Розповідаймо дітям казки, співаймо з ними! ... 9— 5
СКВУ — Для добра ваших дітей ... 9—10
Галина Мельник-Марко — Плян праці на новий сезон ... 10—20
Ярослава Кіналь — Потреба творчого думання у щоденному житті ... 10—13
Т. Горохович — Праця над мовою дома ... 11— 9
Д-р Орест Буйняк — Батьки, діти та українська школа ... 12— 3

Поезії, вірші

Т. Горохович — Приготовляймось до зустрічі Різдва Христового ... 12— 5
Віра Вовк — Різдво ... 1— 1
М. Вороний — На Свят Вечір ... 1— 2
Марта Тарнавська — Біла ніч ... 1— 2
Євген Маланюк — Київ ... 1— 3
Леся Українка — Свята ніч ... 2— 1
Леся Українка — Дві музи ... 2— 4
Ольга Марунич — Прометей ... 3— 1
Уляна Кравченко — Воскресіння ... 4— 1
Ірина Дибко — Воскресення ... 4— 2
Леся Українка — Минаю я було ... 4— 5
Василь Симоненко — Лебеді материнства ... 5— 1
Ярина Зоряна — Вони такі ... 5— 6
Олена Маляр — Рік 1933 ... 5—12
Іван Франко — Земле моя ... 6— 1
Іван Франко — Сонет ... 6— 1
Світлана Йовенко — Десно моя ... 10— 1
С. Черкасенко — У день Першого листопада ... 11— 5
Мих. Лавренко — Лицареві Крут ... 12— 1

Репортажі, рецензії

Віра Сенчук — Річний звіт голови на 1983-84 ... 1—10
Женя Заячковська — Учительський семинар в Торонті ... 2— 2
Жін. КУК — Візначення 100-річчя жін. руху у Вінніпезі ... 2—14
Валентина Юрченко — Творчий дарунок ... 3—11
М. Михайлович — Свято 100-річчя жіночого руху ... 3—20
Г. Українець — Гамільтон в пошані Лесі Українці ... 5— 2
Ювілейні привіти „Променя" ... 7—19
Є. Василів — Зустріч з редакторкою журналу ... 7—21
З ювілейного свята в Саскатуні ... 7—22
25-літній ювілей журналу в Ванкувері ... 7—23
25-ліття ювілею „Промінь" у Келовні ... 7—25
Ювілей журналу в Лонг Бренч, Онт. ... 7—26
„Смолоскип" — Великий самвидавний твір Лук'яна Карого — „Крах" ... 9—13
Ювілейні привіти ... 9—19
Іванна Зельська — Етнографічний причинок ... 10—22
Т. Горохович — Зустріч з учасниками 17-го Собору УГПЦ — СУК, СУМК і СУС ... 11— 6
М. Цьона - М. Кінащук — Звіт Крайового З'їзду Союзу Українок — ... 12— 7
Т. Горохович — Дещо з нашого історичного досвіду 12—11

Суспільно-громадські

З обіжника ОПДЦ ч. 5 ..... 1— 9
Звернення ..... 2—11
Н. К. — Ювілейні святкування журналу ..... 1—15
Централя — Ювілейна кампанія журналу „Промінь" ..... 4—20
Н. К. — Ще про ювілейну кампанію ..... 5—18
Н. К. — Передз'їздові рефлексії ..... 6— 1
Н. К. — Що таке другий вінок ..... 6— 2
П. Юзик — В ярмі Сталіна і Гітлера ..... 6— 9
З'їзд Союзу Українців Самостійників ..... 6—10
Черговий З'їзд Союзу Українок Канади ..... 6—10
Н. К. — Ще про ювілейну кампанію ..... 6—18
О. Матусевич — З „Хроніки Барашевської політичної жіночої зони" в Мордовії ..... 7— 2
Надя Крищук — До всіх, що інтересуються справами СУМК ..... 7— 2
Програма сесій Союзу Українок Канади ..... 7—11
КУК — Повідомлення Комісії Прав КУК ..... 7—13
Ювілейні привіти ..... 7—19
Н. К. — Поз'їздові рефлесії ..... 9— 3
Галина Мельник — В 25-річчя журналу „Промінь" 9— 4
Надія Крищук — Звернення до членів СУС ..... 9— 6
КУК — Звернення до канадського уряду ..... 9—12
Ювілейні привіти ..... 9—19
К. Т. — На свято книжки ..... 10— 1
Ліда Гавришків — Невмируще значення Першого листопада ..... 11— 1
Склад Екзекутиви Союзу Українок Канади ..... 11—-0
Пресове повідомлення про 1000-ліття Хрещення у Ванкувері ..... 11—10
Ювілейні привіти ..... 11—11
В. Мороз — Товариство Українських Бандуристів 11—12
КУК — Пресове повідомлення — про Комісію захисту громадянських прав ..... 11—13
До історії нашого членства — про відзначення Катерини Рожак ..... 11—15
Н. К. — На закінчення Ювілейного року ..... 12— 1
Ювілейні привіти ..... 12—22

English Section

"Ukrainian Weekly" — "Carol of the Bells" — Ukrainian "Shchedryk" ..... 1—11
B. Panchuk — "Kutia" and its Significance ..... 1—13
Ukrainian Canadian Committee — For the Release of Human Rights Activists Mykola Horbal and Yosyp Zisels ..... 2—15
Helen Raycheba — Update on the Canadian Charter of Rights and Freedoms ..... 3—15
Janet Hawrysh — Ukrainian Historic Sites of Central Saskatchewan ..... 3—16
Helen Raycheba — An Open Letter ..... 3—17
Thomas M. Prymak — The History of Ukraine at the University of Saskatchewan and its Antecedents ..... 5—15
Helen Raycheba — Keep House and Keep Quiet .... 5—15
University of Alberta — Summer Courses for Ukrainian Immersion Teachers ..... 5—16
SUMK — SELO ..... 5—17
David Kilgour, M.P. — Pornography is not Victimless ..... 6—15
SUMK — Selo 85 ..... 6—16
Language Study — The Challenge for Tomorrow .... 6—17
Tribute to Women ..... 7—15
Halyna Melnyk-Marko — Womens News & Issues ... 7—16
Helen Raycheba — The Long Journey to the Ballot Box ..... 9—15
Maria Wakaluk — Veronica Irene Trump ..... 9—17
St. Volodymyr's Kiev Park ..... 9—18
Helen Raycheba — The Long Journey to the Ballot Box ..... 10—15
J. Novosad — Civil Liberties Commission — Ukrainian Canadian Committee ..... 10—17
Helen Raycheba — Donation to Amnesty International ..... 11—15
Leonid Bencel "Reflections on The Past of a Nation" 11—17
Miss Kiev Princess 1985 ..... 11—18
Multilingualism Wave of the Future ..... 11—19
H. Marko — Conference — Nairobi ..... 12—15
Museum Received University Colection ..... 12—16
M. Pankiv — Press Release ..... 12—17

З діяльности Провінційних Екзекутив

Г. Михальчук — 45-тий Пров. З'їзд СУС Східньої Канади ..... 1—18
Г. Михальчук — Короткий огляд істор. Пров. Екзекутиви Східньої Канади ..... 1—19
З окружного З'їзду В Брендоні, Ман. Манітобська Пров. Екзекутива ..... 2—19
14-тий Провінц. З'їзд складових організацій СУС у Брит. Колюмбії ..... 2—22
Саскачеванський Провінційний З'їзд в Йорктоні в м. жовтні 1984 р. ..... 3—19
Провінційний З'їзд Союзу Українок на Альберту в Едмонтоні в листопаді 1984 ..... 4—13
Вісти Пров. Екзекутив ..... 10—18
Окружний З'їзд в Кемлупс, Б. К. ..... 12—25

З діяльности відділів

Альберта

Едмонтон — Відділ при парафії Св. Андрея ..... 3—24
Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана .... 3—32, 5—19,
Смокі Лейк — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 5—29
Ту Гилс — Відділ ім. Лесі Українки ..... 9—22, 9—25
Едмонтон — Відділ ім. Л. Українки ..... 9—23
Васетна — Відділ ім. О. Басараб .... 2—26,6—25,10—27
Едмонтон — Відділ при парафії Св. Андрея 3—24, 12—23 6—26, 11—23

Брит. Колюмбія

Вернон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 2—28, 6—23, 7—32, 10—30
Келовна — Відділ ім. Савелі Стечишин .... 4—25, 7—25, 9-25, 9—27
Чиливек — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 6—26
Суррей — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 9—25
Кемлупс — Відділ ім. Лесі Українки ..... 9—25
Ванкувер — Відділ ім. Лесі Українки ..... 7—23, 11—27

Манітоба

Мензі — Відділ ім. Лесі Українки ..... 3—29
Вінніпег — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5— 9

P W-43
HAWRYSH MRS K
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A1
OCT 85

ISSN 0380-2140

Овкбурн — Відділ ім. Л. Українки ..... 5—30
Давфин — Відділ ім. Лесі Українки ..... 5—22, 9—21, 10—29, 11—28
Роблин — Відділ ім. Доньки України ..... 9—26
Вінніпеґ — Відділ ім. Л. Українки ..... 6—21, 11—26

Квебек

Монтреал — Відділ ім. Доньки України ..... 5—23
Лашін — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 6—27

Онтаріо

Форт Френцес — Відділ ім. Л. Українки ..... 2—29
Ст. Кетеринс, Відділ ім. Лесі Українки ..... 4—28
Ошава — Відділ ім. Барвінок ..... 5—30
Виндзор — Відділ ім. Л. Українки ..... 5—31
Лонґ Бренч — Відділ ім. Софії Русової ..... 7—27
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 7—27
Тандер Бей — Відділ ім. Доньки України ..... 6—25, 9—22
Оттава — Відділ ім. Л. Українки ..... 9—24
Гамільтон — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—28
Ґрімзбі — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 2—28, 6—20, 11—25
Лондон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 9—23, 12—24

Саскачеван

Фоам Лейк — Відділ ім. Лесі Українки ..... 2—26, 3—27
Норт Бетлфорд — Відділ ім. О. Пчілки ..... 3—21, 3—28
Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 3—22, 6—20, 10—25
Витків — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 2—27, 9—26
Стирджес — Відділ ім. Лесі Українки ..... 3—20, 10—30
Ґлеслин — Відділ ім. О. Басараб ..... 2—26, 10—27
Вакав — Відділ ім. О. Басарабової ..... 3—29
Саскатун — Відділ ім. Ганки Романчич ..... 4—27
Нипавин — Відділ ім. О. Басарабової ..... 6—27
Редфілд-Ричард — Відділ ім. Л. Українки ..... 5—29, 7—32
Канора — Відділ ім. Марії Маркович ..... 6—24, 9—23
Мелфорт — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—27
Гефорд — Відділ ім. О. Басараб ..... 2—29, 9—24, 10—23
Йорктон — Відділ ім. Олени Пчілки ..... 5—21, 10—26
Кадет-Ейлшем — Відділ ім. Олени Пчілки ..... 10—27
Стінен — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—29
Ґронлід — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—31
Шіго — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 11—28

Ті, що від нас відійшли в 1985 р.

Володимир Вахна ..... 2—30
Марія Кіндрачук ..... 2—30
Юлія Савчук ..... 3—26
Ольга Пасіка ..... 3—27
Анна Охітва ..... 4—29
Тетяна Тучак ..... 4—29
Марія Пілат ..... 5—26
Стефан Маслюк ..... 5—26
Зеня Панчук ..... 6—30
Фрозина Пікуш ..... 6—30
Орест Заставний ..... 6—31
Марія Базай ..... 7—30
Докія Кобилянська ..... 7—30
Софія Ґрещук ..... 7—31
Марія Запаринюк ..... 7—31
Павліна Клюкевич ..... 9—30
Марія Юрків ..... 9—30
Оля Троян-Ганущак ..... 9—31
Галина Ґрекул ..... 10—22
Лукія Голубіцька ..... 10—24
Анна Байдала ..... 10—24
Анна Гриньків ..... 11—30
Ольга Гусак ..... 11—30

Квіти незабутнім

1—16, 2—27, 3—25, 4—23, 5—27, 6—28, 7—28, 9—28, 10—22, 11—29, 12—27

З домашньої економіки

2—32, 3—30, 4—30, 5—32, 6—32, 7—33, 9—32, 10—32, 11—33, 12—30

Українська вишивка

2—32, 3—30, 4—18, 5—32, 6—32, 7—33, 9—32, 10—32, 11—32

НОВА ДВОМОВНА КНИЖКА

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Прот. д-р Іван Стус

Переклад на англійську мову — Л. Фарини Бриджес

Вже вийшла з друку і продається давно очікувана двомовна книжка **„Свята Православної Церкви"** необхідна для кожної української родини.

Наші релігійні свята дуже близько пов'язані з побутом, звичаями, традиціями в родині. Автор оповідає про 32 релігійних свят у році дуже цікаво, мова щира, а для тих, що не володіють рідною мовою, той самий зміст англійською мовою.

Цю працю видав Союз Українок Канади з Фундації ім. Наталі Кобринської. Ціна книжки з пересилкою $6.50. Замовляти на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1